

ЛЮБОВТА АГАПЕ

**ЛЮБОВТА, КОЯТО ДАВА ИЗОБИЛНО ВХОД
ВЪВ ВЕЧНОТО ЦАРСТВО НА ГОСПОДА НАШ И
СПАСИТЕЛ ИИСУСА ХРИСТА**

ИЛИ

**ЛЮБОВТА, БЕЗ КОЯТО НИКОЙ НЕ МОЖЕ ДА
ВЛЕЗНЕ В БОЖИЕТО ЦАРСТВО!**

Тази тема я посвещавам преди всичко на вярващите в Христа Иисуса, но е и за информация на всички, които не знаят, че освен земната любов съществува и Божествена любов и тази Божествена любов не е само на Небето, но и на земята.

Великият наш Създател, Великият и Всемогъщ, Вечен и Жив Бог е източникът на всяко добро нещо за нас:

„**Яков 1:**

17. Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение или сянка от промяна.”

БОГ излива Своите благословения върху всички човеци:

„**Матей 5:**

45... защото Той прави слънцето Си да изгрява и над злите, и над добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните.”

Един от чудесните дарове и благословения, които е получил човекът в душата си е способността му да обича. Това е висшата емоция и чувство на любовта.

Любовта - колко много се говори за нея в света, написани са стотици романи, книги - вечната и неунищожима, необяснимата и безкрайна, чудната и велика, сила като огън.

Любовта – колко много ни говори за нея и Бог в Словото Си.
„...Обичайте..., ...обичайте..., ...обичайте...!”

Да обичаме Бога!

Да обичаме братята си и ближните си!

Да обичаме и неприятелите си!

Какво е съдържанието на думата любов?

В **българския тълковен речник** четем: „любовта е обич, привързаност, мерак, приятелство, влечение, симпатия, севда, наклонност, склонност, страст, пристрастеност, увлечение, стремеж, жар, нежност, флирт, похот, похотливост, желание...”

В гръцкия език има 4 думи за любов, което обособява любовта в 4 различни вида:

1. **ЕРОС** – дълбоката, страстна, чувствена любов, която може да съществува между мъж и жена. В Християнството „ерос“ е разрешена само между съпрузи. Тя е дар и благословение от Бога за съпрузите, носеща радост и щастие, интимност и хармония в брака. Когато се практикува извън брака е вече израз на прелюбодеяние и блудство, неморалност и грях според Божия стандарт и понася всички последици от това. Днес в света се говори не за любовта ерос, а за секс, което няма нищо общо с искрената, истинска любов между обичащите се съпрузи. Такава любов ерос има както в невярващите, нехристиянски семейства, така и във вярващите.

2. **СТОРГЕ – СЕМЕЙНАТА ЛЮБОВ** – това е нежната обич и привързаността на родителите към техните деца - най-искрената, най-естествената и неподправена, ненасилствена, непринудена свободна обич, благост изливаща се като от извор; и любовта на децата към родителите им; и привързаността и обичта децата в семейството едно към друго.

Такава любов имат както в невярващите семейства, така и във вярващите. И тази любов е дар и благодат от Бога за човека.

В Новия Завет не се среща думата „сторге“, но се срещат сложни думи съдържащи „сторге“- напр. братолюбие – „**филосторгос**“:

„**Римл. 12:10**. Обичайте се един друг с братска **любов...**“.

Тук за братска любов е употребена думата **филосторгос**, любов каквато има между братята в едно семейство. И не напразно се употребява тази дума в Божието слово, защото Християнската общност не е просто обикновено общество от хора - познати и общуващи си. Ние, всичките новородени Християни, сме членовете на едно семейство, живите камъни изграждащи Христовата Църква. Ние сме братя и сестри един на друг, понеже имаме Един Баща, сам Бог! Ние сме семейството на Бог, ние сме едно любящо семейство. Затова в нашите сърца тази любов помежду ни трябва да прелива.

3. **ФИЛИА – ПРИЯТЕЛСКА ЛЮБОВ** – любовта на дълбокото приятелство. Тя има съдържанието на силна привързаност към някого. Тя е пълна с топлина и обич.

За Християните „филия“ изразява: топло приятелство и взаимоотношение, удоволствието в компанията на други Християни, радостта от общението, което всички вярващи трябва да споделят един с друг. Но „филия“ е по-дълбоката привързаност, която принадлежи на специалните приятелства. В същината си „филия“ изразява интензитета на емоция, която надвишава едно обикновено или всекидневно приятелство. Тази дълбочина на чувството е контраста ѝ с „омразата“, също свързането ѝ с върховната жертва, която един приятел може да направи за друг. Така християнската любов съдържа силно и всеотдайно привързване, приятелство, което изковава мощно единство.

От „филия“ идва сродното съществително „филиос“ – приятел. „Филос“ означава някой или нещо, което е много скъпо до обичта на някого. Напр.:

„**Йоан 15:**

13. Никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си.“

„Филиа“ имат, както вярващите, така и невярващите хора. Това е дар и благословение от Бога за човеците.

Всичките тези три вида любов са силни чувства, силни емоции, но са душевни трепети и душевни емоции на физическо и душевно привличане. Това са силни емоции на плътта!

Но Господ ни **заповядва** да обичаме! Иисус Христос даде **НОВА ЗАПОВЕД**! Даде заповед, каквато до този момент не е била дадена. Даде нова заповед малко преди да се раздели с учениците си, като последно наставление към тях и каза:

„**Йоан 13:**

34. **Нова заповед** ви давам, да се обичате един друг; **както Аз ви възлюбих**, така и вие да се обичате един друг.

35. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате **любов** помежду си.”

Иисус заповядва на учениците си да се обичат един друг! **НО** с Нова любов – „**КАКТО АЗ**” ви възлюбих.

Дали разбраха в този момент за каква любов им говори? Не, не разбраха, защото любовта на Иисус няма нищо общо с плътските емоции. Любовта на Иисус е любовта на Духа! Любовта на Иисус е любовта на Бога, Божествената любов. А в този момент учениците нямаха още Духа, Духът още не беше изпратен.

А дали ние Християните разбираме в пълнота каква е същността на тази любов, за която ни говори Иисус?

И разбираме ли в пълнота защо е важна тя за нас?

ВНИМАНИЕ, ХРИСТИЯНИ!

Има и една друга любов, която не е само чувства, емоции, които са плод на душата. Тази любов е плод на Духа-Любовта на Бога, любовта даваща вечен живот!

Преди 2 000 години между небето и земята се издигна един кръст, на който с мощната сила на смирението Си прикованият Единороден Божий Син Иисус Христос даде живота Си, проля кръвта Си за падналото в греха човечество, даде любовта на Бог Отец, за да не погине нито един човек, който вярва в Него, но да има вечен живот!

Това чувства ли са, това емоции ли са?

Това е велико дело, велика жертва, която ние с плътската си човешка същност не можем да разберем, ако нямаме Духа в себе си.

Има ли по-голяма доказана любов от тази?

Цялото Божие Слово от първата до последната буква е тази велика любов - Един Свят, Всемогъщ, Справедлив, Велик Бог, нежен и обичаш ни Небесен Баща, Който е любов. Не може да се каже, че Бог има любов, защото самият Бог е любов!

Тази любов е всичко!

Тази любов е най-голямото нещо!

АГАПЕ!

Това е любовта, с която Бог обича.

Това е любовта, с която по Божията воля ни е заповядано и ние да обичаме!

Само тази Любов дава изобилно вход във вечното царство на Господа наш и Спасител Исуса Христа!

Това е Любовта, без която никой няма и не може да влезне в Божието царство!

В Новия Завет получихме от Господ Исус Христос нова заповед:

„Йоан 13:

34. Нова **заповед** ви давам, да се обичате един друг; **както Аз** ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг.”

„Йоан 15:

12. Това е Моята **заповед**: Да се обичате един друг, **както Аз** ви възлюбих.

Йоан 15:

17. Това ви **заповядвам**, да се обичате един друг.”

Нашият Господ ни **заповядва** да се обичаме един друг! На колко места се повтаря тази заповед! „Един друг „– да се обичаме един друг вярващите.

Какво ни казва Исус?

Какво ни заповядва?

Какво означава да се обичаме?

Как да се обичаме?

Нима може да се заповядва на сърцето да обича? Възможно ли е това-обич по заповед?

Още по-шокиращо е, че трябва да обичаме и враговете си?!

А най-голямата заповед е да обичаме Бога!

„Лука 10:

25. И, ето, някой законник се изправи и Го изпитваше, като каза: Учителю, какво да правя, за да наследя вечен живот?

27. А той отговори: “**Да възлюбиш Господа, твоя Бог,**

с цялото си сърце,

с цялата си душа,

с всичката си сила и

всичкия си ум

и ближния си както себе си.”

„Марко 12:

28. А един от книжниците, който дойде и ги чу, когато се препираха, като видя, че им отговори добре, Го попита: Коя заповед е първата от всички?

29. Исус отговори: **Първата е**: “Слушай, Израелю; Господ, нашият Бог, е един Господ;

30. и да **възлюбиш Господа, твоя Бог,**

с цялото си сърце,

с цялата си душа,

**с всичкия си ум и
с всичката си сила.**

31. А ето **втората**, подобна на нея, заповед: **“Да възлюбиш ближния си като себе си.”**

Друга заповед, по-голяма от тези, няма.

Матей 22:

34. А фарисеите, като чуха, че затворил устата на садукееите, събраха се заедно.

35. И един от тях, законник, за да Го изпита, Му зададе въпроса:

36. Учителю, коя е най-голямата заповед в закона?

37. А Той му каза: **“Да възлюбиш Господа, твоя Бог,**

с цялото си сърце,

с цялата си душа и

с всичкия си ум.”

38. Това е **най-голямата и първа заповед.**

39. А **втора**, подобна на нея, е тази: **“Да възлюбиш ближния си, както себе си.”**

Бог ни заповядва да обичаме, да обичаме, да обичаме!

За любовта ерос, сторге и филия не може да се заповядва на човек да я има.

За любовта **АГАПЕ**, обаче, може да се заповядва, защото агапе не е просто емоция, спонтанна и неконтролируема в сърцата ни, но **агапе** е триумф на доброто над злото **чрез волята и Духа** в сърцето, което е изпълнено с агапе.

Всеки човек, за да има любовта агапе, трябва **да е роден от Бога!**

Без новородение никой не може да преживява „агапе”.

Без новородение човек може да знае за агапе, но не може да я притежава и да я живее.

Агапе е християнската любов.

„1 Йоаново 4:

7. Възлюбени, да любим един другото, защото любовта е от Бога; и всеки, който люби, роден е от Бога и познава Бога.

8. Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов.”

Агапе е щедра, неегоистична, алтруистична, безусловна любов. Тя е даваща добро на света, тя е любовта, с която Бог обича човечеството и е любовта, която Християните трябва да имат към Бога, помежду си, а и към всички хора.

Ако се замени думата Любов в Новия Завет с Иисус Христос, тогава може да се разбере вече за каква Любов става дума. Тази Любов може да се преживява само от новородения Християнин чрез Светия Дух, защото само новороденият Християнин е истинският Християнин, защото има Духа. Който има Божия Син има Любовта, която е слязла от Небето, за да живее новият човек чрез Нея. Отначало повярвалият е със все още старото си естество, което по природа няма тази Любов и затова Бог **новоражда** човека, за да има Неговото естество, което е Любов и което истинският Християнин получава като дар!

Християнската любов е Божията любов, която се излива в сърцата ни:

„Римляни 5:

5. А надеждата не посрамява, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Дух.”

Имаме ли Светия Дух имаме и агапе!

Агапе е силата да обичаш необичния, да обичаш хора, които не харесваш, да обичаш и прощаваш на хора, които са ти сторили зло, да обичаш и враговете си дори!

Тази любов не може да остане скрита, защото е небесната светлина, която свети в тъмнината на „света”.

Иисус Христос не ни заповядва да обичаме хората така, както обичаме своите най-близки, най-скъпи и най-приблизени, защото това би било едновременно и невъзможно, и лицемерно, а и погрешно. Господ изисква да обичаме с агапе, което е да имаме по всяко време човеколюбие в духа на сърцето си и волята си към всички хора, без значение кои са те!

Агапе е духът, който казва:

„Без значение какво ми прави, какво ми казва и какво мисли за мен, който и да било човек,

аз никога няма да го нараня с нищо и по никакъв начин;

Аз никога няма да търся възмездие или облага;

Аз никога не ще желая нищо друго освен неговото най-добро!”

Това е християнската любов – непобедимо доброжелателство, непреодолимо добра воля към всичките човеци.

Господ ни казва:

„Матей 5:

43. Чули сте, че е било казано: "Обичай ближния си, а мрази неприятеля си".

44. Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тях, които ви гонят;

45. за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните.

46. Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците?

47. И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците?

48. И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец.”

Това е чудното Божие БЛАГОСЛОВЕНИЕ СЪС И ОТ ЛЮБОВ на Бога към хората.

Светият Дух ни изпълва с любовта на Бога чрез Христос.

В Неговата божествена благодат ние можем с готовност да обичаме всички, били те приятели или неприятели, добри или зли. Заповядано ни е да предаваме себе си на тази любов, да решим, не просто да се въздържаваме от нараняването на някого, но активно и добронамерено, с радост в сърцето си да търсим и вършим добро на всеки човек! На всеки човек.

Това е заповед от Господа.

„1 Йоаново 3:

10. По това се разпознават Божиите чада и дяволските чада; никой, който не върши правда, не е от Бога, нито оня, който не люби брата си.”

„1 Йоаново 3:

14. Ние знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото любим братята. Който не люби, остава в смърт.”

„1 Йоаново 3:

18. Дечица, да не любим с думи нито с език, но с дело и в действителност.”

„1 Йоаново 4:

21. И тая заповед имаме от Него: Който люби Бога, да люби и брата си.”

В 1 Коринтяни глава 13 четем разтърсващата истина за любовта агапе:

„1 Коринтяни 13:

1. Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед що звънти, или кимвал що дрънка.
2. И ако имам пророческа дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, тъйщото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм.
3. И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото и на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува.
4. Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее,
5. не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло,
6. не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината,
7. всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи.
8. Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати.
9. Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме;
10. но когато дойде съвършеното, това, което е частично, ще се прекрати.
11. Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствавах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското.
12. Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лице с лице; сегапознавам отчасти, а тогава ще позная напълно, както и съм бил напълно познат.
13. И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта.”

Защо тази истина е разтърсваща?

Нека прочетем началните стихове:

„1 Коринтяни 13:

1. Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед що звънти, или кимвал що дрънка.”

Какво ни казва Бог в този цитат?

-ако говорим с човешки и ангелски езици без да имаме любовта агапе, от нашите уста излиза само звънтене и дрънкане - безсмислен шум!

Какво говорим Християните с човешки езици? - благовестието, проповеди, поучения, молитви, хваления, изповеди на грехове, покаяние, молби към Бога и всичко това правим като служение към Бога! Но Бог казва, че АКО ВСИЧКОТО ТОВА ГОВОРЕНЕ Е БЕЗ ЛЮБОВТА АГАПЕ, КОЯТО ТРЯБВА ДА ИЗПЪЛВА СЪРЦАТА НИ, това говорене е само звънтене и дрънкане - един шум, който шум е хаос от звуци и не казва нищо, който шум е неразбираем и не достига до Бога.

Какво говорим Християните с ангелски езици? – молитви, молби и хваления и ако това говорене е без любовта агапе също е шум, хаос от звуци и не достига до Бога.

Защо е така? –

Защото думите, говоренето ни нямат **сила и са шум, и хаос от звуци**, когато не извира от сърце пълно с любовта агапе, когато думите ни не са думи на любов и от любов. Агапе дава сила и живот на говоренето ни, защото агапе идва директно от Бога чрез Исус Христос и Светия Дух и носи Божията благодат и сила.

„2. И ако имам пророческа дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, тъй щото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм.”

Какво ни казва Бог в този цитат? –

Този цитат е толкова кратък, съдържа толкова малко думи, така е пестелив, НО ни дава най-шокиращата истина!

...ако имам пророческа дарба.... а любов нямам, нищо не съм”!

Светият Дух дава дарбите на вярващите според, както Му е угодно, дава ги, за „обща полза” т.е. за обща полза на Църквата - за растеж и назидание и утвърждаването ѝ. Пророческата дарба е за вярващите:

„1 Коринтяни 14:

22. ...а пророчеството е белег не за невярващите, а за вярващите.”

31. Защото един след друг всички можете да пророкувате, за да се поучават всички и всички да се насърчават;

39. ...Затова, братя мои, копнейте за дарбата да пророкувате...”

Тази дарба е много важна, както четем в Писанието - „за да се поучават всички и всички да се насърчават” и затова всеки вярващ трябва да копнее да получи тази дарба от Светия Дух. Но този, който има тази дарба, ако няма в сърцето си любовта агапе, ако няма делата и проявяването на любовта агапе, пред Бога самият той **нищо не е!** Колко е страшно да си нищо пред Бога.

„...ако зная всички тайни,...а любов нямам, нищо не съм.” !

Бог е Който знае и открива тайните Си, така, както иска. И в тази част от цитата четем, че ако знаем всичките Божии тайни, не няколко тайни, а всичките, които са у Бога!, о, това нещо е велико, един човек да знае всички тайни, скрити в Бога, но и дори този човек да има това знание, ако самият той няма в сърцето си любовта агапе, ако няма делата и проявяването на любовта агапе, пред Бога самият той **нищо не е!** Колко е страшно да сме нищо пред Бога. Бог иска да обичаме, за да сме Негови синове и дъщери! Ако не обичаме сме нищо, едно нищо, което няма стойност!

„... и ако ...зная всяко знание... а любов нямам, нищо не съм”!

„Притчи 2:

6. Защото Господ дава мъдрост,
из устата Му излизат **знание** и разум.”

Бог е източникът на всяка мъдрост и всяко знание. На падналото в грях човечество е дал толкова знание, колкото е счел за необходимо. Не ни е дал всяко знание, всичкото знание, дал ни е отчасти:

„**1Кор 13:**

9 Защото отчасти знаем....” ,

но в цитата на **1 Кор 13:2** се казва „ако ...зная всяко знание” -

това означава, ако имам не само частичното знание, а всяко знание...! Можем ли да си представим за какво става дума? – за всяко знание на Бога! Дъхът ни секва при такава мисъл, нали. Да знаем всичко. Ние сега с човешките си усилия за един човешки живот понаучаваме някоя наука, специалност, занаят, но това е толкова малко и частично, нищожно дори, в сравнение с цялото знание. Но ако имаме всяко знание, дори това е недостатъчно пред Бога, за да сме одобрени от Него, ако нямаме любовта. Ако нямаме делата и проявяването на любовта агапе в християнския си живот, пред Бога **нищо не сме!**

Знанието, което получаваме от Бога ни се дава за всеобща полза на Църквата – за растежа, назидаването ѝ, за утвърдяването ѝ. Но без любовта в нас, макар и знаещи всичко, сме нищо.

„...и ако имам **пълна вяра**, тъй щото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм...”

Тази част от цитата е разтърсваща! Винаги, винаги като Християни говорим и знаем, и четем, и слушаме, и учим, че вярата е в центъра на всичко и сме приели твърдо, че вярата е всичко за нас! И е така.

Вярата има големина. Отначало е малка като най-малкото семенце – синаповото, но може да расте, може да стане и пълна! „Пълна вяра”, повече не може да ѝ се прибави нищо, защото е пълна, пълна до цялата ѝ пълнота. Каква сила е това, каква неограничена възможност, вярваш и преместваш планини, не една планина, а планини! Това е велико нещо! **НО** Бог ни казва ясно и категорично, че дори и такава вяра да имаме, ако нямаме любовта агапе, **нищо не сме!!** Какво стана? Вярваме с пълна вяра, а сме **нищо!** **Едно нищо** пред небесния ни Отец! Нима **нищото** ще влезне в Божието царство?

Любовта е безценната стойност за Бога, която ни дава изобилно вход в Божието царство. Само с вяра не е достатъчно. Вяра без любовта агапе е недостатъчна, непълна, непълноценна и обезсилена.

Любовта е над вярата!

Любовта е по-голяма от вярата!

Любовта е най-голяма!

Любовта дава стойност и сила на вярата!

Вярата трябва да е едно цяло с любовта.

Вярата има сила само тогава, когато действа чрез любов!

„**Галатяни 5:**

6. Понеже в Христос Исус нито обрязването има някаква **сила**, нито необрязването, но **вяра, която действа чрез любов.**”

Във **2 Петрово 1:5-7**. е писано:

„И за това положете всичкото си старание и приложете на вярата си... ..любов.”!

Бог ни казва да положим всичкото си усърдие и старание и да прибавим към вярата си любовта агапе. Това е процес, който се извършва във вярващия и изисква много старание, дори всичкото ни старание.

Светият Дух излива любовта агапе в сърцата ни, но ние трябва с трудене, усърдие и старание да изявим и практикуваме тази любов и да я прибавим към вярата си.

Това иска Бог от нас – вяра, която действа чрез любов агапе.

Да се спрем сега на стих 3-ти:

„3. И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува.”

Тук навлизаме в личните жертви, които бихме направили, за да имаме „полза” от това. Колко трудно се разделя човек с имането си, то му е скъпо, но дори ако направи това, дори ако се раздели не с част от имота си, а с всичкия си имот и го раздаде на тези, които нямат и прави това без любовта агапе в сърцето си към тях, тогава такова макар и грандиозно дело няма да го ползва. Бог не желае като даваме да даваме, за да получим лична полза. Даването ни не трябва да бъде търговия. Даването ни трябва да става от сърце пълно с милост и състрадание, милосърдие и любов към ближния, с желание да допринесем за най-доброто на ближния си. Ако даването ни не е такова, пред Бога то няма стойност и не ни ползва. Защото такова даване не носи Божиата светлина на сиромасите, то е само материално, те получават само материално нещо, но не получават светлината, която е за прослава на Бога.

И стигаме до най-кулминационната част на цитата:

„...ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува...”

Дори и да даде плътския си живот, тялото си на изгаряне като жертвен принос, живота си - това което е най-скъпо за човека на земята, дори и това ако направи човек без любовта агапе, пред Бога и това не го ползва!

С тези три начални стиха Бог красноречиво, ясно и конкретно казва на Християните да не живеем в заблуда!

Всичко писано в тях:

говоренето ни с човешки езици,
говоренето ни с ангелски езици,
пророческа дарба,
знание на всички тайни,
притежаване на всичкото знание,
имане на пълна вяра,
раздаване на целия си имот и дори
даване на живота си,

всичко това пред Бога е **нищо**, ако нямаме и не вършим това всичко с любовта агапе!

Всеки Християнин трябва да разбере и осъзнае това! Всеки Християнин трябва да знае, че Христос, чието име носи, трябва да бъде вътре в него в пълнота. **Бог е любов.** Бог върши всичко с любов и от любов. Така и ние трябва да вършим всичко с любов и от любов. Само тогава сме Божии синове и дъщери. Само тогава сме приети от Бога. Само

тогава имаме изобилен вход в Божието царство. Трябва да разберем и осъзнаем това, за да не чуем:

„**Матей 25:**

11. После дойдоха и другите девизи и казаха: Господи! Господи! Отвори ни.
12. А той отговори: **Истина ви казвам: Не ви познавам.**
13. И така, бдете; защото не знаете нито деня, нито часа, в който Човешкият Син ще дойде.”

Ние Християните трябва да сме светещи светилници, да имаме масло в съдовете си. Защото:

„**Матей 5:**

14. Вие сте **светлината** на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие.
15. И когато запалят светило, не го слагат под шиника, а на светилника и то свети на всички, които са в къщи.
16. Също така **нека свети вашата светлина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.**” !!

Сам Иисус дойде като светлина на света:

„**Йоан 12:**

46. Аз дойдох като **Светлина** в света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мен”!

Тази светлина е Божията любов! Бог е любов, но Бог е и светлина:

„**1 Йоаново 1:**

5. И известието, което чухме от Него и известяваме на вас, е това, че **Бог е светлина** и в Него няма никаква тъмнина.”

Божествената любов е светлина!

Ето какво казва Иисус на учениците си, когато нагледно им показваше Божията любов към грешното и изпаднало в страдание човечество:

„**Йоан 9:**

4. Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи.
5. Когато съм в света, **светлина** съм на света.”

Тази **светлина** е светлината на Божията любов **агапе**. Тази любов върши делата на Отец. Когато ние Християните имаме любовта агапе трябва да вършим делата, които ни показва Иисус.

„...5. Когато съм в света, **светлина** съм на света.”

Иисус вече не е в света. Но той остави нас Християните да сме светлината в света! Бог иска и ние да светим с тази светлина! Бог иска от нас Християните да работим и да вършим делата Му. Бог иска да работим докле е ден! Днес е ден още. Трябва да работим днес, докле е ден, защото иде нощ. Когато вършим Божиите дела ние светим на света. С любовта агапе ние светим и даваме много плод!

„**Колосяни 3:**

23. Каквото и да вършите, работете от сърце, като на Господа, а не като на човеци;”

О, Колко чудно е всичко. Каква мъдрост и сила извира от Бога. За всичко ни е съобщил в Словото Си. Христовата любов е необхватна. Как да я познаем, как да я придобием, как да се изпълним с нея?

Молитвата на Апостол Павел за Христовата любов ни дава дълбоко откровение за това как стават промените в нас:

„Ефесяни 3:

14. Затова прекланям коленете си пред Отца на нашия Господ Исус Христос,
15. от Когото носи името си всеки род на небесата и на земята,
16. да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек,
17. чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, така че, вкоренени и основани в **любовта**,
18. да бъдете в състояние да проумеее заедно с всичките светии що е широчината и дължината, и дълбочината, и височината,
19. и да познаете любовта Христова, която превъзхожда всяко знание, за да се изпълните с всичката пълнота Божия.”

Дъхът ни спира пред това слово!

Какво ни казва то:

1. Всички носим името си от Него.

2. Той може да ни даде според богатството на славата Си, което богатство е без мярка. Не е писано „от” богатството на славата Си, а „според”, не част от богатството Си, а според богатството, което е без мярка и това, което може да ни даде е без мярка.

3. Ние можем и трябва да се утвърдим здраво във вътрешния човек само чрез Неговия Дух!

4. Само чрез вяра Христос може да се всели в сърцето ни!

5. Когато Христос е вселен в сърцето ни, ние сме вкоренени в **любовта агапе**, ние сме с основи в **любовта агапе!** Вътрешният човек е с корени потопени в Божествената любов! Той се храни, напоява, расте, извисява, дава плодове чрез тази любов. Самият той е с основи в тази любов и затова е върху здравата Канара Христос - непоклатим и непобедим!

6. Всички светии заедно, когато сме потопени в любовта - вкоренени и основани в нея, само тогава сме в състояние да проумеем какво е широчината, дължината, дълбочината и височината – това е цялото творение, сътворено с Божествената любов, само тогава проумяваме Божията сила и могъщество, какво е създал Бог заради любовта, която е Самият Той.

7. Само когато сме вкоренени в любовта можем да познаем Христовата любов - не само да знаем за нея, но и да я познаем лично!

8. Христовата любов превъзхожда всяко знание! Христовата любов не може да се научи със знание.

9. Когато познаем лично Христовата любов, се изпълваме с всичката пълнота Божия!

Или да обобщим: чрез Божия Дух се утвърждаваме във вътрешния човек, чрез **вяра** Христос се вселява в сърцата ни, така се вкореняваме в **любовта** агапе, така проумяваме и познаваме Христовата любов и така се изпълваме в цялата Божия пълнота.

Изпълнени с тази пълнота сме светлината на света! Само тогава можем да светим и да даваме светлина на другите. Само тогава можем да вършим делата, които Бог иска да вършим в света, **за да се прославя Той!**

Да обичаме с агапе изисква много труд, воля, дисциплина, постоянство, себеотдаване, да обичаме до последния миг от живота си на тази земя, да обичаме безусловно.

Исус Христос, Божият Единороден Син ни показва как да обичаме!

Исус смири Себе Си, Исус никога не мислеше за Себе Си, Исус денонощно служеше на Отец, Исус изпълни перфектно всичко, както желаше Отец, Исус нямаше къде глава да подслони, Исус нямаше нищо материално, само скромната риза на Себе Си, Исус излекува хиляди болни, освободи от робството на сатана хиляди, Исус нахрани хиляди гладни, Исус поучаваше непрекъснато, Исус обикаляше пеш по прашните пътища в горещините на климата там, за да достигне до угнетяваните, страдащите, измъчваните, живеещите в тъмнина грешници, за да им помогне и да им даде светлината на Божията любов, Исус обиколи градове и села като извървя пеш стотици километри, Исус страдаше за падналото човечество, Исус плачеше за тях, Исус се молеше непрекъснато за тях, Исус изтърпя предателството, униженията, хулите, подигравките, изтърпя болките от физическото насилие, изтърпя трънения венец, изтърпя болките и мъките на кръста, кръвта Му изтичаше..., остана Сам....изоставен от всички, остана сам изоставен и от Отец... Исус даде живота си ..... за целия паднал в грях свят!

„Йоан 15:

13 Никои няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си.”

Къде сме ние Християните днес?

Смирени ли сме, мислим ли за другите или мислим само за себе си; служим ли денонощно на Отец, изпълняваме ли всичко, което Отец ни заповядва, бездомни ли сме или си имаме и домове и къщи, дори повече отколкото са ни нужни, под небето ли спим или сме потънали в уютата на меките си легла, само риза ли имаме или сме затрупани от вещи до гуша; помагаме ли на болни и измъчвани от сатана; нахранваме ли гладните, поучаваме ли незнаещите, благовестваме ли за царството Божие, ходим ли пеш в студ и в пек, за да достигнем нуждаещите се или се возим в удобните си автомобили вторачени в личните си „проблеми”; страдаме ли за другите, плачим ли за тях, молим ли се за тях, прощаваме ли им, обичаме ли ги; изтърпяваме ли със смирение негодите в живота си или постоянно се оплакваме и роптаем; разпънахме ли плътта на кръста си или продължаваме да сме в плътския живот оплетени в дребнавости, егоизъм, страсти, сребролюбие; ученици на Исус ли сме, следваме ли Го, носим ли си кръста или само в неделя ходейки „на църква” заблуждаваме сами себе си, че сме Християни?...Имаме ли любовта агапе?

„Матей 25:

31. А когато дойде Човешкият Син в славата Си и всички святи ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол.
32. И ще се съберат пред Него всички народи; и ще ги отлъчи един от друг, както овчарят отлъчва овцете от козите;
33. и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата.
34. Тогава Царят ще каже на тези, които са от дясната Му страна: Елате, вие, благословени от Моя Отец, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.
35. Защото
огладнях и Ме нахранихте;
ожаднях и Ме напоихте;
странник бях и Ме прибрахте;
36. гол бях и Ме облякохте;
болен бях и Ме посетихте;
в тъмница бях и Ме споходихте.
37. Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме?
38. И кога Те видяхме странник и Те прибрахме; или гол и Те облякохме?
39. И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те посетихме?
40. А Царят ще им отговори: **Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя, на Мене сте го направили.**”!

В Римляни 12 глава много конкретно и ясно ни е казано как да живеем в християнския си живот, за да сме Богоугодни:

„Римляни 12:

9. Любавта да бъде нелицемерна; отвращавайте се от зло и се привързвайте към доброто.
10. Бъдете мили един към друг като към близки роднини, с братска обич; изпреварвайте да си отдавате почит един на друг.
11. В усърдието не бъдете лениви; бъдете пламенни по дух, като служите на Господа.
12. Радвайте се в надеждата, в скръб бъдете твърди, в молитва - постоянни.
13. Помагайте на светиите в нуждите им; стремете се към гостолубие.
14. Благославяйте онези, които ви гонят, благославяйте и не кълнете.
15. Радвайте се с онези, които се радват; плачете с онези, които плачат.
16. Бъдете единомислени един към друг; не отдавайте ума си на високи неща, но се предавайте на скромни неща; не смятайте себе си за мъдри.
17. На никого не връщайте зло за зло; промисляйте за това, което е добро пред всички човеци;
18. ако е възможно, доколкото зависи от вас, живейте в мир с всички човеци.
19. Не си отмъщавайте, възлюбени, а дайте място на Божия гняв; защото е писано: “На Мене принадлежи отмъщението, Аз ще отплатя, казва Господ.”
20. Но:
“Ако е гладен неприятелят ти, нахрани го;
ако е жаден - дай му да пие;
защото това като правиш, ще натрупаш жар на главата му.”
21. Не се оставяй да те побеждава зло; а ти побеждавай злото чрез добро.”

Колко мъдрост има в Божието Слово! Нашият небесен Отец е промислил всичко с любов към всички. Това е победата на Християните – чрез доброто. В Матей 5-та глава Исус ни учи:

„Матей 5:

38. Чули сте, че е било казано: "Око за око, зъб за зъб."

39. А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия човек; но ако те удари някой по дясната буза, обърни му и другата.

40. На този, който би поискал да се съди с теб и да ти вземе ризата, остави му и горната си дреха.

41. Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две.

42. Дай на този, който проси от теб; и не се отвърщай от онзи, който ти иска на заем.

43. Чули сте, че е било казано: "Обичай ближния си, а мрази неприятеля си."

44. Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и се молете за онези, които ви гонят,

45. за да бъдете синове на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява и над злите, и над добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните.

46. Защото ако обичате само онези, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците?

47. И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците?

48. И така, бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец.”

Бог иска да сме свършени. Иска да сме свършени така, както е свършен Той. Всичко, което е необходимо за нашето свършенство Той ни го дава – Словото, Духът, силата, мъдростта, вярата, любовта, спасението, надеждата. Но не можем да станем свършени, ако не се трудим усърдно и ние. Така, както един човек има дарба например да е музикален, това му е дадено, дарбата не може да се научи със знание и труд, дадена му е даром и я има, но този човек трябва много да се труди, неуморно и с постоянство, за да стане виртуозен цигулар или пианист. Така е и с нашето усъвършенстване в духовния ни живот – към това, което ни дава Бог да прибавим усърдие, труд, постоянство, отговорност и с вяра и любов, със страх от Бога, с помощта на Светия Дух да растем и израстем до Божията пълнота и свършенство. Винаги компонентите са две – Божия и човешка. Бог не ни разрешава да сме пасивни, лениви и бездейни. Той се труди и иска и ние да се трудим.

Любовта агапе Бог излива в сърцата чрез Светия Дух, когато ни новороди и точно в този момент трябва да започне нашето работене. Любовта агапе е работенето на Християнина.

Нека се върнем към 13-та глава на 1 Коринтяни и да продължим в стиховете, които ни дават точно каква е същността на любовта агапе, агапе на практика в живота ни:

„4. Любовта

дълго търпи и е

милостива, любовта

не завижда, любовта

не се превъзнася,

не се гордее,

5. не безобразничи,

- не търси своето,
не се раздражнява,
не държи сметка за зло,
6. не се радва на неправдата, а
се радва заедно с истината,
7. всичко премълчава,
на всичко хваща вяра,
на всичко се надява,
всичко търпи.
8. **Любовта**
никога не отпада;”

Четейки тази част от 13-та глава ние с изненада виждаме, че за любовта агапе се говори като за личност! Личност, която е жива. Личност, която има своя специфичен характер. Личност, която върши някои неща, а други не върши. Личност, която има мъдрост, сила, воля, цел. Личност, която не се отклонява от доброто. Личност, която не е от света! Четейки за любовта агапе като за личност не може да не изплуват с мощна сила цитати от Словото:

„Йоан 14:

23. Исус му отговори: Ако Ме обича някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби и Ние ще дойдем при него, и ще направим обиталище у него.” !

И още:

„1 Коринтяни 3:

17 ..... защото Божият храм е свят, а този храм сте вие.”

„1 Коринтяни 6:

19 Или не знаете, че вашето тяло е храм на Святия Дух, Който е във вас, Когото имате от Бога? И вие не сте свои си,”

„2 Коринтяни 6:

16 ... Защото ние сме храм на живия Бог...”

И още един цитат:

„Ефесяни 2:

20. ...като крайъгълен камък е сам Христос Исус,

21. върху Когото цялото здание, стройно сглобено, расте за свят храм в Господа;

22. в който и вие се вграждате заедно в Духа за Божие обиталище.”

Какво разбираме от тези цитати? – Ние, новородените Християни – всеки поотделно и обединени всички в едно, в Църквата Христова, в Христа - сме храм, обиталище на живия Бог! В нас живее и обитава Бог!

Как обитава Бог в нас? – като сме обиталище на любовта агапе! Бог е любовта агапе излята в сърцата ни, Който живее като личност, любовта е която ни прави съобразни с Христа Исуса. В сърцата ни е излят Светия Дух с плодът на Духа.

Всеки вярващ Християнин трябва да изпита сам себе си и да си отговори на важни въпроси:

Променен ли съм?

Храм и обиталище ли съм на живият Бог?

Живее ли в мен живият Бог?

Живее ли в мен любовта агапе?

Обичам ли с любовта агапе?

Защото, ако не обичам с любовта агапе **„нищо не съм“!** И това е много страшна истина, която Християните трябва много добре да разберат, за да не живеят в самозаблуда и да останат изненадани, когато видят затворените врата и чуят: **„Матей 25:12** А Той отговори: Истина ви казвам: Не ви познавам!

Тест за познаване на себе си са отговорите, които ще дадем на тази част от 13-та глава на 1 Коринтяни, в която Словото ни разкрива истинската същност на любовта агапе, любовта на Бога, която трябва да живее в сърцата ни и да се проявява мощно в живота ни, в дела като Християни.

Шестнадесет елемента съдържа любовта агапе свързани в един неделим комплекс! Ако липсва един от тези компоненти в нашата любов, ние просто нямаме агапе! Колкото и да е шокиращо, но ние нямаме любов. Това е истината.

Може ли човек да е раздразнителен и да кажем, че има любов? Може ли да е злопаметен и да кажем, че има любов, може ли човек да се радва на лъжи и да кажем, че има любов, може ли да не е търпелив или да е горделив, или да безобразничи, или да е егоист и да кажем, че има любов? Точно и ясно ни е формулиран Божия критерий за любовта агапе. Всеки Християнин трябва да знае Божия стандарт за любовта и да не смесва любовта, за която ни говори Исус с любовта на света, с чувствата и емоциите на плътта. **Божията любов са дела с вяра!** За да я постигне Християнинът е необходимо да полага непрекъснат труд, тренировки, усърдие, в което влага цялата си сила и ресурси, които му дава Бог – време, ум, душа, сърце, сили, воля, съвест, вяра, молитви, пост, пълно упование в Бога. Светият Дух, когато ние правим всеотдайно своите усилия, ни помага като ни учи, напътства, изобличава, дава мъдрост, укрепява ни и ни дава сили. Когато вървим по тесния път към Небето Бог ни дава не само пътя, но и силите за да издържим. И Християните не трябва никога да забравяме, че не сме сами, защото Исус е с нас и в нас!

Нека сега да разгледаме поотделно всеки един елемент на любовта агапе. Колкото и да се опитваме, обаче, да обгърнем агапе разбираме, че е невъзможно нито да я опишем докрай, нито да я сложим в рамки, защото тя е необхватна, както е необхватен и Бог.

1. Любовта ...дълготърпи !

Да, Бог дълготърпи.

Любовта агапе дълготърпи.

„2 Петрово 3:

8. Още и това нещо да не забравяте, възлюбени, че за Господа един ден е като хиляда години и хиляда години - като един ден.

9. Господ не забавя това, което е обещал, както някои смятат това за забавяне, **но заради вас търпи дълго време, понеже не иска да погинат някои, а всички да дойдат до покаяние.** !!

15. И смятайте дълготърпението на нашия Господ като средство за спасение;”

В тези цитати от Словото много ясно ни се обяснява защо Бог има дълготърпение – понеже иска всички да дойдат до **покаяние!** Дълготърпението е средство за спасение! Колко велико е Божието дълготърпение! Дълготърпение към всеки един грешник. Понякога Бог чака грешника с десетки години, дава му милост, дава му благодат, дава му изпитания и пак му показва милост, чака търпеливо като най-любящия баща блудният Му син да се върне при Него!

Дълготърпението е свързано с времето и обстоятелствата. Време има само на земята, но Бог е във вечността, където няма време. Бог не бърза, Той знае всичко, знае кога е точният момент, когато Неговият план трябва да действа и дава резултат. Всичко в Божия спасителен план е свършено и в точното определено от Него време. Понякога за изпълнението на събитията са необходими стотици и хиляди години! А ние хората сме нетърпеливи, искаме всичко да става веднага и сега. Само се замислете колко пъти сме грешили от прибързани действия и решения. Но Бог иска да имаме и ние дълготърпение. За нас Християните е задължително да имаме дълготърпение и да сме водени в действията си единствено от Бога, за да не грешим и да не объркваме Божия план. И не само това, но и да сме активни помощници с участието си в Божия план. И всичко това е „като средство за спасение” на души. Ние Християните сме инструментите, чрез които Бог работи в света на земята. Единствената цел на Бога е да се спаси човечеството, да се изтръгват дори от огъня грешниците: „**Юда 1:23** други спасявайте, като ги изтръгвате от огъня...”

Исус имаше и показваше дълготърпение. Исус изпълняваше абсолютно точно Божията воля дори при спазването на точния момент, когато трябваше да действа.

В Божието слово има описани десетки примери на дълготърпеливи хора, които бяха водени от Бога в живота си и тези хора не грешаха. Колосите на вярата като Ной, който чакаше 120 години идването на потопа и строеше неуморно ковчега! Можем ли да си представим колко са 120 години в търпеливо очакване? Авраам имаше дълготърпение, Яков имаше дълготърпение, Йосиф имаше дълготърпение, Моисей имаше дълготърпение, Илия имаше дълготърпение, Йов имаше дълготърпение, Даниил имаше дълготърпение, апостолите имаха дълготърпение, апостол Павел имаше дълготърпение... и т.н.

Ние днешните Християни имаме ли дълготърпение? Към какво да имаме дълготърпение? – в личния си живот, към изпитанията си, към отговора на молитвите ни, към растежа ни във вярата и т.н.; към най-близките си и техните недостатъци, грешки, слабости, отношението им към нас самите; към познати, към колеги, към братя и сестри в църквата, към Бога, към всичко в този свят. И чувстваме ли точно тук как дълготърпението е вплетено в едно цяло с вярата и надеждата ни, с милостта, благостта, прощението, великодушието, отстъпчивостта, милосърдието, смирението и т.н., без които не можем да имаме дълготърпение.

„Колосяни 3:

12. И така, като Божии избрани, святи и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодет, смирение, кротост, **дълготърпение**.

13. Понасяйте се един друг и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ ви е простил, така прощавайте и вие.”

„Матей 18:

21. Тогава Петър се приближи и Му каза: Господи, до колко пъти, като съгреши брат ми спрямо мене, да му прощавам? До седем пъти ли?

22. Исус му каза: Не ти казвам до седем пъти, а до седемдесет пъти по седем.” !!

Можем ли да прощаваме 490 пъти на брат си, ако нямаме дълготърпение!?

Хората от света не могат да имат такова дълготърпение. Но на нас Християните ни е заповядано да имаме! За да се спасяват души.

Да имаме дълготърпение във всичко, дори когато страдаме заради вярата си, дори когато не ни разбират, дори когато ни гонят, дори когато ни ударят по едната буза, дори когато ни вземат дрехата, дори когато всичко изглежда безнадеждно, дори когато Бог мълчи. Да имаме дълготърпение можем само, когато сме стъпили здраво на канарата Исус Христос! Защото Господ никога няма да ни изостави. В дългото ни дълготърпение имаме най-много нужда от молитви!

„1 Коринтяни 10:

13. Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; но верен е Бог, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, а заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така че да можете да го издържите.”

Нека всеки да си зададе този въпрос – имам ли дълготърпение? И ако нямам дълготърпение нямам любовта агапе! А нямам ли агапе, нямам и Светия Дух! А защо нямам Светия Дух? Имам ли вяра, живее ли Исус в сърцето ми, разпънал ли съм плътта си, покаял ли съм се, нося ли си кръста?

Който Християнин няма дълготърпение няма любовта агапе!

А без любовта агапе е нищо пред Бога.

Когато имаме дълготърпение сме угодни на Бога.

2. Любовта... и е милостива !

Бог е милостив. Бог е многомилостив. В Словото има десетки цитати, които ни казват, че Бог е **милостив**. В Словото има десетки примери, които доказват, че Бог е **многомилостив**:

„**Псалми 103:8** Жалостив и милостив е Господ, Дълготърпелив и многомилостив.”

Най-голямата Му милост обаче е, че ни спаси нас, грешното човечество, като изпрати Своя Единороден Син, Който като проля кръвта Си на Голгота ни изкупи от греховете – всички нас, които Го приемаме за свой Спасител и Господ и сме повярвали в Него!

Но какво означава **милостив**? Милостив е човек проявяващ милост. Бог е милостив, защото проявява милост. А какво е **милост**? Преди всичко милост е, когато човек **НЕ ПОЛУЧАВА ЗА БЕЗЗАКОНИЕТО СИ ТОВА, КОЕТО ЗАСЛУЖАВА**. Такъв човек получава милост. Ние грешниците заслужаваме заради греховете си смърт. Но Бог промисли план на спасение и ни даде Своята милост, като ни избави от смъртта и ни даде вечен живот в Исуса Христа. Спасението ни е едновременно и милост и благодат от Бога. Благодатта е да **ПОЛУЧИМ НЕЩО ДОБРО, КОЕТО НЕ ЗАСЛУЖАВАМЕ**. Ние не заслужаваме вечния живот, но Бог ни го даде даром, поради това, че ни е възлюбил.

И така Бог иска да сме като Него, да сме като Неговия Син Исус Христос, да сме съобразни с Него, да сме пълни с милост при земния си живот. Само тогава ще имаме любов в сърцата си. Ако нямаме милост нямаме любов! А нямаме ли любов сме нищо пред Бога!

Думата милостив/а произлиза от думата **милост**. В речника четем значението ѝ: благоволение, благоразположение, благосклонност, добрина, доброта, благодетелност, състрадание, съжаление, милосърдие, жалост, съчувствие, снизхождение, благодеение, дар, милостиня, помилване, пощада, прошка, амнистия, мекота, снизходителност, Божия милост, благодат, жал, човечност, хуманност, благородство.

На гръцки език за „**милостива**” е използвана дума, която означава повече от проява на милост – пълна с добрина, доброта, нежна, готовност да се помага и служи на другите, да услужва, да показва добрина. Този глагол подчертава активната страна на любовта. Тя вижда нуждите, болките на другия и се притичва на помощ. В едно семейство се проявява милост, готовност да се служи, проява на добрина – когато единият е в нужда, другият му помага, когато страда – заедно е с него, а не се забавлява безгрижно, без да се интересува и без да проявява съчувствие. Любовта не може да се забавлява, когато вижда другия в нужда, когато се среща с човешката болка. Тя се притичва на помощ, смилява се. Да проявяваш милост добрина, значи да можеш да се вживееш в проблемите и грижите на другия, да ги приемеш като свои собствени. Милостта, добрината не са пасивни добродетели.

Исус много точно ни показва какво означава да сме милостиви в действие, милостиви в живота на практика:

„**Лука 10:**

30. В отговор Исус каза: Някой си човек слизаше от Ерусалим в Ерихон; и налетя на разбойници, които го съблякоха и нараниха и отидоха си, като го оставиха полумъртъв.

31. А случайно някой си свещеник слизаше по път, и, като го видя, замина си от срещната страна.

32. Също и един левит, като стигна на това място и го видя, замина си от срещната страна.

33. Но един **самарянин**, като пътуваше дойде на мястото дето беше той, и като го видя, **смили се**,

34. приблужи се и превърза раните му, като изливаше на тях масло и вино. После го качи на собственото си добиче, закара го в една гостилница и се погрижи за него.

35. И на следния ден извади два динара и ги даде на гостилничаря и рече: Погрижи се за него; и каквото повече иждивиш, на връщане аз ще ти заплатя.

36. Кой от тия трима ти се вижда да се е показал ближен на изпадналия сред разбойниците?

37. Той рече: Онзи, който му **показа милост**. Исус му каза: **Иди и ти прави също така.** !!

Какво направи самарянина? Като видя изпадналия в нужда човек се смили, страданието на този човек докосна сърцето му и в него веднага, без забавяне се появи готовността и желанието да му помогне с всичко, което можеше и имаше. Прекъсна своята си работа, най-грижливо му почисти раните, не се погнуси от пострадалия, от външния му вид, качи го на добичето си и сам ходеше пеш, заведе го на по-добро място, заплати за него без да мисли за връщане на парите си, предаде грижите на друг като заплати за тях, промисли и за по-нататък да поеме разходите по обслужването на пострадалия! Самарянинът помогна перфектно и от сърце. Самарянинът даде време, труд, пари, внимание, състрадание, показа милост. И не потърси нищо за себе си.

Исус ни казва:

„**Иди и ти прави също така.**” !!

„Матей 5:

7 Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост.”

Да бъдем милостиви е да показваме милост и това е активно действие.

Делата на Християните показват дали те имат милост. Не на думи да сме милостиви, а на дела. Бог иска това от нас.

Защо все пак трябва да имаме милост и да сме милостиви? Защото Бог е милостив, защото е любов, защото милостта е от любов, милостта е любов. Когато Бог показва милост към човека, тази оказана милост омекотява сърцето му и го води към покаяние, което пък е пътя към спасението на душата му!

Така и ние Християните, когато сме милостиви, когато показваме милост омекотяваме сърцата на ближните си, независимо кои са и какви са, това ги води към покаяние и спасение. Когато на злото отговорим с милост слагаме жар на главата на този, който ни е сторил зло, което означава, че милостта ни атакува съвестта му и този човек рано или късно ще се промени към добро. Така помагайки и спасявайки понякога физическото тяло ние съдействаме за спасяването на душата му.

При показването на милост ние Християните трябва и да се молим горещо за този на когото помагаме.

Бог иска да не се уморяваме да правим добро на всички от сърце.

Бог иска да имаме милост към сирачетата, да имаме милост към вдовиците, да имаме милост към сиромаша, към чужденеца, към децата, към възрастните, към безпомощните, към болните, към страдащите, към изпадналите в беда, към братята и сестрите, към всички хора. Чрез нашата милостива любов Бог стопля сърцата на грешните и нещастните в този свят и ги води към покаяние и спасение!

Господ Иисус Христос в земното си служене непрекъснато показваше милост към грешниците, милост към болните, милост към угнетяваните, милост към гладните, милост към страдащите, милост към всички, дори към враговете си.

„Матей 9:

13 Но идете и се научете какво значи писаното: "Милост искам, а не жертви", защото не съм дошъл да призова праведните, а грешните към покаяние.”

„Яков 2:

13 Защото съдът е немилостив към този, който не е показал милост. Милостта тържествува над съда.

Който Християнин не е милостив, който не показва милост, няма любовта агапе!

А без любовта агапе е нищо пред Бога.

Когато сме милостиви и показваме милост сме угодни на Бога.

3. Любовта ...не завижда!

Божият стандарт за любовта е, че любовта не трябва да завижда.

В Божията любов агапе няма завист.

Господ ни заповядва да обичаме. Който има **завист** няма любовта агапе в сърцето си! Който няма любовта агапе е „**нищо**” пред Бога!

Защо Бог ни заповядва да не завиждаме? Толкова ли е важно това?

Завистта е болезнено разрушително чувство, вплетено със страст на пожелаване в сърцето на човека, което отначало е само като едно малко скрито горчиво коренче, което бързо пуца по-силни корени и расте, расте, докато се прояви видимо по най-различен разрушителен начин и води до разрушителни последици. Завистта отначало е невидима, скрита, но в последствие се проявява и става видима за околните, защото ражда разруха.

Завистта е грях. Завистта се поражда в сърцето на човек, който няма „нещо“ или „неща“, което друг човек има. Това „нещо“ може да бъде материално или духовно. Например къща, пари, кола, жена, професия, красота, титла, служебен пост, някакъв талант, дарба, слава, мъдрост, и т.н. Човекът вижда това у другия, самият той няма „нещото“ и започва в сърцето си да му завижда, пожелавайки и за себе си – „как той има това, а аз не“?. Следователно за възникването на греха завист има външно изкушение и се появява пожелание-страст в сърцето.

В Словото е писано:

„Яков 1:

14. А всеки се изкушава, като се завлича и подлъгва от собствената си страст;
15. и тогава страстта зачева и ражда грях, а грехът, като се развие напълно, ражда смърт.”

Този стих ни показва точно как се зачева греха: има два елемента:

1. наличие на външно изкушение
2. собствената страст у човека

Водещият елемент, този който зачева греха е собствената страст – силното пожелание, което завлича човека в изкушението. Тази страст – пожелание зачева греха и тази страст ражда греха. Ако не се зачене не настъпва и раждане.

Исус каза:

„Матей 5:

28. Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си.”

Когато сме пожелали в сърцето си поради страстта си, ВЕЧЕ сме съгрешили в сърцето си, защото вече се е заченал греха. Точно затова Бог ни казва в 10-тата заповед:

„Изход 20:

17. Не пожелавай къщата на ближния си, не пожелавай жената на ближния си, нито слугата му, нито слугинята му, нито вола му, нито осела му, нито каквото и да е притежание на ближния ти.”

Нашият любящ небесен Отец иска да ни предпази от съгрешаване и да ни спести редица нещастия и проблеми, усложнения и разруха, които ще ни донесе пожелаването. Затова ни заповядва и възпира докато още не сме пристъпили към греха да се спрем и да не го допускаме. „Не пожелавай“!

Завистта и пожелаването са грях в грях. Никога **завистта** не е самостоятелен грях. Тя върви ръка за ръка и с омразата, ненавистта, злобата, гнева, лицемерието и мн. др. В Яков четем:

„Яков 3:

16. защото където има **завист** и свадливост, там има бъркотия и всякакво лошо нещо.”

Където има завист там има всяко лошо нещо! Всяко лошо нещо! О, как завистта е в основата на всяко лошо нещо!

Какво общо има любовта агапе с всяко лошо нещо? Ето Бог не иска новороденият Християнин да има в сърцето си завист! Завистта се нарежда с грехове като гордост,

убийство, измама, злоба и мн. др. и всичко това са страстите на плътта. Всичко това няма нищо общо с Божията любов, няма нищо общо с Божия стандарт, няма нищо общо с Бога! Няма нищо общо с Божието царство!

Завистта довежда до разрушителни последици. В Словото има десетки примери, както в Стария, така и в Новия Завет, примери на завист и завиждане. Каин завидя на брат си Авел и го уби! Това е първото убийство в историята на човечеството и то от завист.

Исав завидя на Яков и омраза се настани между тях; Рахил завидя на сестра си Лия за това, че раждаше, а тя беше бездетна; Вуйчото на Яков Лаван и синовете му завидяха на Яков, защото Бог благославяше труда на ръцете му; Братята на Йосиф завидяха на Йосиф, че беше обичан повече от баща им Яков. Тази завист доведе до омраза и те искаха да го убият и го продадоха в Египет; Саул завидя на Давид заради по-голямата му слава и го преследваше, за да го убие; главните свещеници предадоха Исус на смърт изпълнени от завист!; и апостол Павел го преследваха от завист и мн. др. примери.

Грехът на завистта е разрушителен грях и за самия човек, води до тежка горчивина, която разяжда човека отвътре, причинява му гнилото и на костите му. Такъв човек не е нито радостен, нито щастлив. Завистта разделя и отдалечава хората.

Бог видя в църквата завист и писа:

„1Коринтяни 3:

3. Понеже и досега сте плътски; защото докато има между вас **завист** и разпри, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човешки?”

Бог иска Църквата Му да е едно цяло в хармонично разбирателство, в мир, в Един Дух, в едно сърце. Затова в тялото Христово няма място за завист.

Големият въпрос е: **Как ние вярващите се справяме със завистта?**

Ако ние Християните чувстваме, че имаме завист към брат или сестра или към някой друг трябва да си зададем въпроса: Защо всъщност завиждаме, защо? И един важен отговор – „Не съм доволен от това, което имам и не съм доволен заради това, което нямам”! Ако осъзнаваме състоянието си и ако желаем избавлението ни от завистта трябва да се молим Бог да ни помогне, трябва да молим за помощ Бога. Но има и активна част – трябва да се борим със себе си и да не дадем на този грях място в живота ни. Ако чувстваме, че се появява макар и много малък корен на завист в сърцето ни, което идва от „стария човек” трябва да го махнем и изкореним своевременно. Всичко е свързано с нашите мисли. В Евреи четем:

„Евреи 13:

5. Не се впримчвайте в сребролюбието; задоволявайте се с това, що имате, защото сам Бог е рекъл: "Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя";

Ако имаме **вяра** ще вярваме в Божиите обещания и ще уповаваме на Бога за всичко! И нищо няма да ни липсва! Защото нашият Отец е богат и щедър и обичащ ни, пълен с блага!

Павел казва на Тимотей:

„1 Тимотей 6:

8. а като имаме прехрана и облекло да сме благодарни с това.”

Ако нашите очи не са такива големи и не сме алчни за имане, ако ние се задоволяваме с това, което Бог ни дава във всяка област, това е условие да нямаме завист в сърцата си. Освен това всеки от нас Християните трябва да концентрира вниманието си не върху това, което няма, а върху това което има. Колко хора на този свят са окаяни и нещастни, не само материално, но и душевно. Колко проблеми и мъки имат хората. А ние като станем сутрин имаме какво да облечем, да ядем, можем да работим, имаме сили,

виждаме, чуваме, имаме добро здраве и т.н. Всичките ни нужди за съществуването ни Господ е верен да ги удовлетвори. Тогава защо да завиждаме? Ако ние действително сме радостни и благодарим на Господа за всичко, което ни дава, ако се концентрираме върху това, няма да завиждаме на никого.

„1 Солунци 5:

18. За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христа Исуса.”

Когато човек има завист в сърцето си, той не може да благодари на Бога, завистта пречи, тя причинява горчивина, тя е нещо разрушително духовно, духовна гнилота.

Трябва да се научим да се задоволяваме с това, което имаме. Павел казва:

„Филипяни 4:

11. Не казвам това поради оскъдност, защото се научих да съм доволен, в каквото състояние и да се намеря.

12. Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност.

13. За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме укрепява.”

Всеки от нас трябва да се научи да бъде доволен и да благодари на Господа, Който ни дава всичко добро, а истината е, че Той ни дава много!

Да извадим завистта и да се концентрираме в доброто, което имаме.

Писано е, че любовта агапе не завижда. Правилният път е да се изпълним с любов. В любовта няма завист и не може да има. Ако имаме завист ние нямаме любовта агапе.

Има и една особена завист, която е почти невъзможна, когато родител завижда на детето си. Това се случва, когато родителят няма любов и има голям егоизъм и гордост в сърцето си. Това е нещо много разрушително.

Нека да прегледаме сърцата си. Имаме ли завист в тях? Имаме ли любовта агапе? За да не чуем страшните слова: „Не ви познавам!”

Пътят към чистото сърце е да имаме дела на благодат и любов, да се радваме на успешните и благословени братя и сестри, да се радваме на децата, които Бог ни е дал, да се радваме на техните успехи, да се радваме, да не им завиждаме и да не ги наскърбяваме, да благодарим с радост на Господа за всичко в искрени молитви.

Когато един вярващ вижда, че не е благословен в живота си, трябва да знае, че има духовна причина за това и да се запита: защо аз не съм благословен? Да питаме и молим Бога за помощ – коя е причината и пречката за Божиите благословения? Трябва да си направим равносметка и да оправим пътищата си.

Който върви с вяра и любов в Божия път, Бог ще го благославя и тогава няма да има причина да завижда. За този, който е изпълнен с вяра и любов животът е мир, радост и благодат.

4. Любовта... не се превъзнася !

Какво означава превъзнася? Това е превъзходна степен на възнасяне - издигане нагоре, „пре” – издигане още по-нагоре, възнасяне на най-високо, над всичко, над всички и оттам гледане от високо на всички и всичко.

В речника четем: **превъзнасям** - хваля прекалено много, поставям на по-високо място, отколкото заслужава, величая, възвеличавам, възхвалявам, възвишавам, въздигам, идеализирам, боготворя, славословя, окръжавам с ореол, възхвалявам, превъздигам, въздигам в култ, обожествявам и др.

Новородените Християни имат любовта агапе и не се превъзнасят.

Който се превъзнася няма любовта агапе в сърцето си и е **нищо** пред Бога!

Превъзнасянето е грях - грях, който води до падение и смърт!

„Притчи 18:

12 Преди загиването сърцето на човека се превъзнася и преди прославянето то се смирява.”

Промените стават в сърцето на човека. Грехът е проникнал дълбоко в сърцето, където се издига „Егото”, „Азът” и отдалечен от Бога човекът е в света, където борбата е за надмощие над другите.

Надигнатото сърце на сатана го поквари и провали:

“Исаия 14:

14. А ти думаше в сърцето си: “...ще възвиша престола си над Божиите звезди... Ще бъде подобен на Всевишния” !

Сатана искаше сам да възвиши престола си над Божиите звезди и да бъде подобен на Бога! Какво издигнато „его”! Творението иска да се издигне на нивото на Твореца си!

Това желание за себевъздигане, за да станат като Бога внуши сатана и на Адам и Ева:

„Битие 3:

5... но знае Бог, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете, като Бога, да познавате доброто и злото.”

И те решиха сами, да станат като Бога. Имаше дърво - плод, змията - сатана им каза как и ето, те повярваха на тази лъжа и пожелаха сами, със собствени усилия да се превъзнесат до нивото на Бога!

И така, оттогава до днес това **превъзнасяне** е в центъра на „света”, то е двигателят на света, то е най-големият механизъм в ръцете на сатана, с който той манипулира хората. Надпреварата е навсякъде – власт, мощ, сила, богатство, слава, политика, рекорди в спорта, рекорди в космоса, рекорди в науката, рекорди в архитектурата, рекорди в техниката, рекорди за красота и т.н.

Това е духът на света, духът на себевъздигането, духът на сатана, духът на антихриста!

Дори учениците на Исус питаха:

„Матей 18:

1. В същото време учениците дойдоха при Исуса и казаха: Кой е по-голям в небесното царство?
3. Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство.
4. И тъй, който смири себе си като това детенце, той е по-голям в небесното царство.”

И Исус каза още:

„Матей 20:

26. Но между вас не ще бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител;
27. и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга;”

Духът на света е противен на Бога. В Божието царство нещата – редът, моралът, законът са съвсем противоположни на тези, които владеят „света”.

Законът на Божието царство е законът на любовта агапе, в която любов няма място за превъзнасяне, защото Сам Бог е на най-високото място и седи там на Своя благодатен престол като Единствен Суверен – безкрайна святост и безкрайна любов!!

„1 Йоаново 2:

15. Не обичайте света, нито каквото е на света. Ако някой обича света, в него няма любов към Отца.

16. Защото всичко, което е в света - **похотта на плътта, пожеланието на очите и тщеславието на живота, не е от Отца, но от света;**

И тук трябва да видим какво е тщеславие?

Тщеславие - Непрекъснат стремеж към слава и себевъздигане; високомерие, превъзходство, възвисяване, превъзвишение, възхвала.

Тщеславието е състояние, когато човек лъже сам себе си, за да получи удовлетворение от илюзиите за собственото си величие. В по-нататъшното си развитие тщеславието преминава в т.нар. „звездна болест” и след това в мания за величие.

Тщеславието е необходимост от доказване на собственото превъзходство и могъщество над другите хора. От една страна това е признак на болезнено самолюбие, а от друга - желание да бъде превъзвишен над другите. Всичко това е, за да има човек власт над другите. В основата на тщеславието стои греха гордост, още презрение към другите, желание да бъдат унижени, също егоизъм, снобизъм, честолюбие, себелюбие. Имайки тщеславие с цялата му негативна и разрушителна същност човек често превъзвисява себе си до небесата.

„1 Йоаново 2:

16. Защото всичко, което е в света –

похотта на плътта,

пожеланието на очите и

тщеславието на живота, не е от Отца, но от света..”

И така и чрез тщеславието, в същността на което е **превъзнасянето** сатана събаря хората в грях. Грешният човек има издигнато „его”, има себелюбив дух, издига себе си над самия Бог дори.

Резултатите от този грях са пагубни. Разрушава се самия човек, разрушава се семейството, църквата, обществото, целият свят се тресе от греха на превъзнасянето.

Това е духът на антихриста.

Затова Бог заповядва на новородените Християни да имаме любов! Любовта агапе е Божията любов. Тя е свята, чиста, животворяща. Бог е любов. В тази любов няма място за грях и нищо от света. Затова много добре всеки един Християнин трябва да прегледа себе си и да провери има ли в сърцето си превъзнасяне! Ако има **превъзнасяне** той няма любовта агапе! Без любовта агапе в сърцето си и без нейните дела той не може да влезне в Божието царство и ще чуе в Оня ден: „...Не те познавам!” Колко е страшно това.

Християните ще бъдат превъзнесени, но от Самия Бог. Преди това обаче, трябва да са смирени с искрено смирение. Сам Бог дава благодат на смирените и ги въздига!

„Йов 5:

11 Който възвисява смирените,

И въздига в безопасност нажалените,

„1 Петрово 5:

6 И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно;

„Ефесяни 4:

2 със съвършено смирение и кротост, с дълготърпение, като си претърпявате един друг с любов...”

Пътят на възвишаването ни от Бога минава само през съвършеното смирение и скромност!

„1 Петрово 5:

5 ...Облечете се със смирение; защото Бог се противи на горделивите, а **на смирените дава благодат.**”

И никога, никога не трябва да забравяме, че само Бог е превъзнесен! Никой друг!

„Исаия 57:

15 Защото така казва Всевишният и **Превъзнесеният**,
Който обитава вечността, Чистото име е Святият:
Аз обитавам на високо и свято място,
още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух,
за да съживявам духа на смирените
и да съживявам сърцето на съкрушените се...”

О, каква чудесна истина научаваме в тези стихове – Всевишният, Превъзнесеният обитава на високото и свято място с онзи, който е със съкрушен и смирен дух.

И накрая в размишленията ни върху 4-ия елемент на любовта агапе – „не се превъзнася” не може да не цитираме тази притча, която каза Исус:

„Лука 18:

9. И на някои, които уповаваха на себе си, че са праведни, и презираха другите, каза и тази притча:
10. Двама души се изкачиха в храма да се помолят, единият - фарисей, а другият - бирник.
11. Фарисеят, като се изправи, молеше се в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци - грабители, неправедници, прелюбодейци, и особено не като този бирник.
12. Постя два пъти в седмицата, давам десетък от всичко, което придобия.
13. А бирникът, като стоеше надалеч, не смееше дори очите си да повдигне към небето, но се удряше в гърди и казваше: Боже, бъди милостив към мене, грешника.
14. Казвам ви, че този си отиде у дома оправдан, а не онзи; защото **всеки, който въздига себе си, ще се снижи, а който смирява себе си, ще бъде въздигнат.**

Любовта агапе не се превъзнася.

Любовта агапе на новородения Християнин не се превъзнася.

Любовта агапе в Църквата Христова не се превъзнася.

В 1Коринтяни е писано:

„1 Коринтяни 12:

12. Защото както тялото е едно, а има много части, и всички части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос.

13. Защото всички ние, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставляваме едно тяло и всички с един Дух се напоихме.”

И този Дух, Който ни напоява всички, изграждащи тялото Христово, излива Божията любов агапе в сърцата ни. Имайки тази любов нито един от нас не трябва да се превъзнася, а:

„**1Кор 12:**

25. за да няма раздор в тялото, а частите му да се грижат еднакво една за друга.

26. И ако страда една част, всички части страдат с нея; или ако се слави една част, всички части се радват заедно с нея.

27. А вие сте Христово тяло и поотделно - части от Него.”

„**Йоан 13:34** Нова заповед ви давам,

да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг.”

5. Любовта не се гордее !

В любовта агапе няма гордеене, няма гордост.

Гордостта е погубващ и разрушителен грях.

Гордостта е първопричината на греха появил се в сатана и оттам като злокачествен тумор разсеял се навсякъде по земята, разяжда и унищожава, съсипва и деградира всичко добро.

Гордостта е надигнатото сърце на човека, надигнатото „аз”. Зад това надигнато сърце стои силния Дух на Гордост, чрез който сатана манипулира и съсипва човеците, Християните, църквите, обществото, „света”.

Колко ужасен е духът на Гордост. Ако има една характеристика, която диференцира Сатана от Бога, това е гордостта. Всеки демон в ада е изпълнен с гордост. Адам и Ева не се покориха поради гордост.

Иисус, Който е образ и подобие на Бога е напълно противоположен: „**Филипяни 2:8**...и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст”.

Иисус казва: „**Лука 22:27**. Защото кой е по-голям, този, който седи на трапезата ли, или онзи, който слугува? Не е ли този, който седи на трапезата? Но Аз съм в сред вас, като онзи, който слугува”

Гордостта, която е противоположното на смирението е водещата разлика между двете царства – царството на сатана: ”светът”- царството на лъжата и гордостта, безбожието и тъмнината, погибелта и смъртта - и Божие царство - царството на любовта, смирението, истината и правдата, мира, светлината и вечния живот.

Гордостта е смъртен грях! Гордостта оформя самата основа на греха. Всички видове непокорство и бунт се коренят в гордостта. Иисус, самият образ на Отец, символизира смирението. Иисус каза:

„**Матей 11:**

29. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си.”

Защо все пак гордостта е грях?

Защото гордостта пречи да се покоряваме на Бога. Надигнатият от гордостта човешки дух не желае да се подчинява на Божия Дух, не желае да се подчинява на Божията воля, макар че е най-доброто нещо за него. Изпълненият с гордост човек е отдалечен от Бога и Божиите благословения.

Св. Тихон Задонски така характеризира гордостта: "На високопоставените не се покорява, на равните и нисшите не отстъпва. Гордостта е креслива и многословна, слава и похвали за себе си търси, себе си и делата си високо издига, а другите презира и унижава, иска да покаже себе си, безсрамно се хвали. Доброто, което има, на себе си приписва, а не на Бога. Хвали се с доброто, което няма. Своите недостатъци се старае да прикрие. В унижение и презрение да бъде никак не търпи. Увещания, изобличения и съвети не приема! В чуждите работи своеволно се меси."

Надигнатият от гордостта човешки дух се подчинява на сатана, а сатана чрез плътта води човека в погибел. Веднаж утвърдила се гордостта в човека „ражда децата си”, чрез които сатана здраво оплита и държи в подчинение човеците.

Децата на Гордостта са духовете на:

- Гордостта на тялото
- Гордостта на интелекта
- Гордостта на сексуалната сила
- Гордостта на светските неща
- Гордостта на властта
- Гордостта на парите
- Идолопоклонство / Поклонение на самия себе си
- Коравосърдечие
- Надменен поглед
- Спорене
- Безполезни фантазии
- Нетърпение
- Непослушание
- Нахалство
- Префърцунено ходене
- Нека-другите-да-го-направят
- Осъждане
- Себеправедност
- Оплакване
- Потискане
- Клюкарстване
- Присмиване на другите
- Лош късмет
- Очарователният принц
- Пепеляшка
- Фалшиво състрадание
- Ярко въображение
- Надменност
- Отхвърляне на другите
- Обвиняване на другите
- Неуважение към авторитетите
- Псуване
- Критицизъм

Самомнителност
Егоизъм
Алчност
Притежаване
Самохвалство
Лъжене
Преувеличаване
Бездействие
Мързел
Безделие
Неморалност
Кавгаджийство/ тормоз
Незачитане
Анархия
Презрение
Несъгласие/ кавга
Суета
Изопачаване
Опресия
Богохулство
Клеветене
Осмиване
Срам
Буен гняв
Ревност
Непростителност
Превъзходство
Пиянство
Осъждане
Злословене
Арогантност
Духовна Гордост
Фалшиво смирение
Самохвалство
Предизвикателен
Спорец
Префирня
Караница
Съмняващ се
Мамещ
Недоволство
Разрушение
Впримчване
Връзки
Мрежи
Капан
Примка
Своенравен
Заблуждение
Фалшиво проспериране
Проклинане

Измама
Мъртви дела
Фалшиво пророкуване
Фалшиви доктрини
Безплодност
Дълбоко нараняване
Завист
Самосъжаление
Несдържаност
Конфронтиране
Гордостта на живота
Гордостта на света
Похотта на плътта
Похотта на очите
Заблуда
Невежество
Непоучаемост
Измамливост / невярност
Лукавство
Себе-съблазняване
Упорство
Подозрителност
Упрекване
Злепоставяне
Порочност
Лакомия
Високомерие
Объркване
Омраза
Нетърпимост
Безразсъдна постъпка
Отмъщение
Депресия
Самоубийство
Вина
Перфекционизъм
Несправедливост
Въображение/ фантазия
Гняв
Контрол
Силно чувство за собственост
Чувство на безсилие
Хитрост
Негодувание
и др.

Колко е страшно всичко това. За съжаление Духът на Гордост е и в много църкви - в пастири, свещеници, служители, във вярващи. Той задушават. Трудно се диша. Духовната гордост изолира, слага преграда на Святия Дух. Пастири и вярващи вземат нещата в свои ръце, уж вярващи, а уповават на собствените си човешки сили, човешка мъдрост, човешка доктрина, обряди, програми, планове, конференции, реклама, маркетинг, човешки ритуали, предания, човешки средства и методи за вършене на

Божие дело!? Такива църкви нямат Небесната Божия сила и мощ, власт и ефективност в служението си. Такива църкви са мъртви църкви. И за да компенсират отсъствието на Светия Дух и Неговото помазание вкарват „света“ в църквата със шума на модерната музика и дори театрални представления. Всичките „деца“ на Духа на Гордост са и в такива църкви. Едно от главните задължения и цели на сатана е чрез Духа на Гордост да спира освободителното служение. И така вярващите в тези църкви си остават вплетени в мрежата на бесовете и греха. Този Дух на Гордост задушава и убива помазанието. Вие можете да се молите за освобождение на хора и нищо да не се случва. Тялото Христово чезне днес и това се дължи предимно на многоликото дело на Гордостта.

Единствено покаянието е ключът към победата на християните и освобождаването им!

Без покаяние, няма прощение!

Без прощение, грехът продължава!

А там където съществува грях, демоните притежават правото да владеят, съсипват и разрушават!!

Гордостта е несъвместима с Божията любов агапе. Тя разяжда нашето ходене с Господа. Бог много добре знае какво точно има в сърцето ни.

Когато в църквата стават изцеления, освобождения от демони, когато се възстановява здравето и духа на пострадалия човек, никога не трябва да се забравя, че само Светият Дух е Този, Който освобождава и само кръвта на Исус е тази, която ни дава победата, а не човешката заслуга, и никога да не допускаме гордост да изпълни сърцата ни. Защото всеки път, когато си помислим, че всичко това става чрез нашата собствена сила и святост, ние се препъваме и отваряме широко вратата на Гордостта. Ние винаги трябва да стоим в смирение пред Господа, пред Неговата милост и могъщество.

Никой пастир, служител, никой мъж или жена не могат да кажат, че те са изцелили и освободили някого, защото само и винаги Исус го прави, чрез Своя Дух!

Сърце, в което се появи и надига **гордост** започва да **„закоравява“!**

Духовната гордост е пагубна. Тя води християните да се прилепят към популярни доктрини и вярвания, които ги карат да станат необучаеми. Те „хвърлят котва“ около отделна истина, докато Бог иска те да се движат напред. Те се затварят в своето неразбиране на Словото, виждайки единствено през фалшивата светлина на Гордостта. Гордостта никога не признава, че греши!

Гордостта често навлича на хората неприятности чрез устата им. Те обичат да критикуват, съдят, да откриват чуждите грешки, да се присмиват и да предизвикват. Огнени стрели излизат от устите им. Те обичат да се доказват, да спорят и да оспорват само и само да покажат своите познания (или невежество относно) Словото. Гордостта може да убеди хората, че те са избрани да бъдат апостоли и пророци, защото са получили голямо пророчество преди години, въпреки това те са останали незрели. Те са станали надменни.

Хората податливи на Гордостта стават твърдоглави. Те не поглеждат нито на дясно нито на ляво, тъй като имат ограничен ум. Не можете да ги промените. Те са като бетона – всичко е объркано и напълно втвърдено в техните пътища. Техните сърца се втвърдяват. Бог нарича еврейския народ коравосърдечни и твърдоглави:

„Изход 32:

9. Рече още Господ на Моисея: Видях тия люде, и, ето, коравовратни люде са”;
и

„Езекиил 3:

7. Но Израилевият дом няма да те послуша, защото не щат да послушат и Мене; понеже целият Израилев дом е с кораво чело и жестоко сърце”.

Същото това описание се прилага за хората, които имат дух на Гордост. В **Данаил 5:20** се казва за цар Навуходоносор: „Но когато се надигна сърцето му, и духът му закоравя та да постъпва гордо, той биде свален от царския си престол, славата му се отне от него”.

Гордостта работи по много недоловими начини в тялото Христово. Тя дава фалшиво чувство на мир и спокойствие. Ти можеш да чувстваш „израстване”, „мир” и „утеха”, но Гордостта дава фалшиви усещания, фалшиви дарби и фалшиво хваление. Духът на Гордост увива или намотава себе си около сърцето ви и вие се чувствате „страхотно”. Постепенно, молитвите ви стават сухи, хвалението ви умира и то трудно достига тавана, колкото и да са повишени децибелите. Трудно е да получите слово от Бога и понякога се чудите дали Бог ви е ядосан или вече не ви говори. Ако намирате себе си в тази ситуация, може би Духът на Гордост работи у вас.

Помнете, Гордостта представлява скритата основа на всеки грях. Нашата битка с Гордостта е доживотна. Тя пречи на Християните да навлязат в най-дълбоките области на Духа. Такива Християни нямат любовта агапе в сърцата си, нито имат делата ѝ!

Исус ни учи да бъдем смирени. Това иска Бог от нас вярващите. Но смиренieto не може да се съвместява с гордостта. На много места в Словото се повтаря да бъдем смирени. Защото само смиреното сърце е меко и обичащо. Само в смиреното сърце Бог излива Своите благословения.

В Притчи 18:

12 най-ярко се посочва разликата между гордост и смирение: „Преди загиването сърцето на човека се превъзнася, И преди прославянето то се смирява”.

Накратко казано, гордостта води до унищожение, а смиренieto до почит.

Бог обещава да сниши надменните. **Исаия 10:33** казва: „Ето, Господ Йеова на Силите Ще изкастри хубавите клончета със страшна сила; Високо израсналите ще се отсекаат, И издигнатите ще се снишат”.

Бог иска и зачита смиреното сърце.

В Божието царство няма гордост.

В Божията любов няма гордост.

В истинските Християни няма гордост.

Ако има гордост, няма любовта агапе.

Бог ни заповядва да обичаме, т.е. Бог ни заповядва да нямаме гордост!

6. Любовта ... не безобразничи !

Любовта не безобразничи, не безчинства...само една дума – „безобразничи”, а каква голяма дълбочина се крие в нея. Не безобразничи или не безчинства. Ако погледнем състава на думата – безобразничи идва от безобразие, което е без-образ-ие, това е нещо, което няма образ, което е безформено, грозно, извън нормалните неща, нещо, което не се вписва в реда, нормите и формите на нормалния християнски живот. Тези норми, форми и ред ни са дадени от Бога и затова са Божия стандарт за нашия живот и за нашето ходене с Бога - единствено правилното нещо за нас Християните, от който стандарт не трябва да се отклоняваме нито наляво, нито надясно, за да се движим в правилния тесен път, който води към вечен живот. Всяко отклонение е падане и падение.

Бог ни заповядва да обичаме. Който Християнин безобразничи, той няма любовта агапе в сърцето си и не може да има делата на любовта агапе в живота си. Такъв Християнин, който безобразничи е „**нищо**” пред Бога и не може да влезне в Божието царство.

Нека да прочетем какво пише в речника за думата **безобразие**: Злодеяние, неприличие, немирство, безредие, вилнеене, буйство, безразсъдство, своеволие, волност, произвол, безотговорност, безнаказаност, злочинство, беззаконие, издевателство, грубо нарушение на морала, насилие, жестокост, невъздържаност, безпътие, скандали, хулиганство, безочие, безсрамие, нахалство, дебелоочие, наглост, нередност и др.

А думата „чинен” означава - кротък, послушен, мирен.

Гръцката дума „безчинство” (асхимонес) има двойко значение: първото - нарушаване на реда, непристойно, безобразно поведение на човека и второто - непризнание на «чина», отрицателно отношение към социалното положение, към чинопочитанието.

Спазването на чина значи да стоиш в рамките на установения обществен ред, да съблюдаваш известна градация на възрастта, общественото положение, знанието, полезността и др.

Да безчинстваш значи да се отнасяш с презрение към всички установени рамки на поведение, правила и порядки, да изразиш явно неуважение към всички по-възрастни хора от нас или стоящи в някакво отношение по-високо от нас.

Словото Божие ни учи:

„1 Коринтяни 14:

33. Бог не е Бог на безредие, а на мир”

Бог е създал вселената и я подчинил на закони. В целия космос се наблюдава абсолютно строг порядък, форма, подчиненост, връзка, хармония.

„1Кор.15:

41. Друга е славата на слънцето, и друга славата на луната, и друга славата на звездите; защото звезда от звезда различа според славата."

Бог е създал и човека, който е част от цялото творение и го е подчинил на строго установен от Него порядък. Когато обаче грехът влезна в света се наруши този порядък. Безобразието-безчинството измести реда и хармонията, измести Божия стандарт, ред, морал, закони. Така ангелите, по-напред, и човекът след това се изродиха поради греха. Човекът стана изродена личност с хаос в ума му, с извратеност на възгледите, с извратеност на волята, с разюзданост на характера, с предизвикателен непристоен външен вид, с рязък и нагъл тон, с неуместни реплики и говорене, с нахално отношение към по-възрастните и по-високостоящите от него, със склонност към интриги, пререкания, сърдене и буйство и т.н.

Безобразниченето, безчинството и гордостта са духовни близнаци, които с труд различаваме. Това, което се отнася за гордостта, можем да кажем и за безчинството.

Но Любовта агапе не безобразничи! Тя няма нищо общо с безобразниченето!

Безобразниченето може да бъде в мислите на сърцето, във външния вид на човека, в думите му, в говоренето му, в поведението му, в отношението му към другите, в отношението му към всичко.

Всичко, което не е по Божията воля е безобразничене. Само, когато новородените Християни изпълняват Божията воля, когато изпълняват Словото те не вършат безобразия и безчинства. Във Словото Си Бог ни е казал и заповядал всичко необходимо за нашия земен живот и за живота ни като истински Християни, за да прославяме с живота си Бога и за да сме предпазени от сатана. **Само, когато сме смирени, кротки, мирни, послушни на Бога и на Словото Му, само тогава сатана няма никаква сила и власт над нас.**

Християните трябва да сме светилници сред тъмнината на „света“. Ние трябва да показваме добрите си дела винаги и на всяко място. Нашият живот трябва да бъде пример за останалите. Бог заповядва това. Новородените Християни са:

„1Петр.2:

9. Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свет народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина”

„1Петр.2:

11. ....да се въздържате от плътски страсти....

12. да живеете благоприлично между езичниците, тъй щото, относно това, за което ви одумват като злодейци, да прославят Бога във времето, когато ще ги посети, понеже **виждат добрите ви дела.**

13. Покорявайте се заради Господа на всяка човешка власт...

15. Защото това е Божията воля, като правите добро, да затуляте устата на невежите и глупави човеци;

„1Петр.2:

17. Почитайте всички; обичайте братството; от Бога се бойте, царя почитайте.

18. Слуги, покорявайте се на господарите си...”

„Матей 19:

19 Почитай баща си и майка си...”

„1 Тимотей 5:

3 Почитай вдовиците...”

„1 Петрово 3:

1 ...и вие, жени, покорявайте се на мъжете си...”

„1 Тимотей 2:

9 Така и жените да украсяват себе си със скромна премяна, със срамежливост и целомъдрие, не с плетена коса и злато или бисери или скъпи дрехи...”

„1 Коринтяни 14:

34 Жените нека мълчат в църквите, защото не им е позволено да говорят; а нека се подчиняват, както казва и законът...”

„1 Коринтяни 7:

10 ...Жена да не оставя мъжа си”

„Ефесяни 5:

25 Мъже, любете жените си...”

„1 Коринтяни 11:

6. Защото, която жена се не покрива, нека остриже и косата си...то нека се покрива...

10. Затова жената е длъжна да има на главата си белег на власт...”

„1 Петрово 5:

5 Така и вие, по-млади, покорявайте се на по-старите, да! всички един на друг...”

„1 Коринтяни 14:

27 Ако някой говори на непознат език, нека говорят по двама, или най-много по трима, и то по ред; а един да тълкува...”

„Филипяни 2:

3...но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си.”

Любовта агапе се отнася към по-високостоящите с уважение.

„Римляни 13:

7. Отдавайте на всички дължимото: комуто се дължи данък, данъка; комуто мито, митото; комуто страх, страха; комуто почит, почитта.

В Словото Си Бог ни е дал за всичко десетки норми и изисквания, правила и модели как да живеем, за да не безобразничим. Тук не можем да изредим всичко, но в Словото е писано и затова нямаме извинение и оправдание, че не знаем истината.

Безчинството не понася думата "почитай". То никого не обича, никого не уважава, никого не почита.

Истинският Християнин може да бъде неграмотен или малко грамотен, но попаднал в каквата и да е среда, той ще бъде най-вежлив и възпитан човек. Любовта ще го научи на правилно поведение във всяко общество и във всяка ситуация.

Любовта агапе не безобразничи като не допуска в своите думи или действия нещо такова, което да обезслави Господа! Любовта агапе не безобразничи като не допуска да се постави под съмнение вярата на Християнина, неговата искреност и святост. Любовта агапе възвишава и облагородява душата на човека, а безчинството и безобразниченето го унижава до низината на ада.

Любовта агапе винаги е на своето място. Тя никога не безобразничи като не претендира за права, преимущества и привилегии пред ближните, и никога не се стреми да седне "не в своя сан". Любовта не безобразничи като не се домогва до чужди длъжности, работа, служба и решително се отказва от предложението да ги заеме.

Когато любовта агапе проникне дълбоко в духовния живот, тя не поставя себе си на пиедестал, не издига „паметници” и не се отделя от братята с по-малка опитност, с по-малък успех, с по-малка духовност.

Безобразниченето, безчинството обича да се занимава с чужди дела и то до такава степен човекът бива зает с тях, че сам той няма време да се занимава със своите.

Безчинните, бидейки във всяко отношение невежи, едновременно всичко знаят, всички учат, всичко могат, за всичко се борят, всичко критикуват, даже в случай на провал, обвиняват другите за него.

Многовековния житейски опит установил, че няма нищо по-позорно за човека вместо да си гледа своите работи, да се бърка в чуждите.

Любим метод на вмешателство в чужди работи, който използва безчинният, това е неговия нежелан и натрапчив съвет. Главното е, че безчинният предлага своя съвет на друг като задължителен, който трябва да се изпълни. Своето мнение той дава като строго проверен факт и свое решение, като неизменим закон. Като дава своите съвети, безчинният ги изказва в заповедно наклонение.

Бъдете особено разсъдливи и помнете, че този, който щедро раздава непоискани съвети, сам той се нуждае от такива.

Но безобразниченето не е само в светското общество. То е пагубен порок и в много Християнски църкви. То е духовно бедствие, бич на съвременното Християнство.

Причината за това е, че в църквите са проникнали много хора, без любовта агапе, а и умишлено невярващи. В първите дни на Християнството било възприето да се разбира, че нормалния живот на християнската общност зависи от правилното взаимоотношение на всички членове на църквата с Бога, пастира и един с други. Там, където тези нормални взаимоотношения се нарушават или никак не съществуват, там на сцената излизат:

„Деяния 20:

29. Аз зная, че след моето заминаване ще навлязат между вас **свирепи вълци**, които няма да жаят стадото

30. и от самите вас ще се издигнат човеци, които ще говорят изопачено, за да отвличат учениците след себе си.”

Но Словото Божие повелява:

„Евреи 13:

17 Бъдете послушни на вашите наставници и им се покорявайте...”

Каква отговорност е това за пастирите, които водят вярващите, защото те самите трябва да са изпълнени с любовта агапе, без която не могат да вършат Божието дело така, както заповядва Бог. Само тогава членовете на църквата могат да са послушни да се покоряват на наставниците си. Затова всички вярващи, и членовете на църквите и пастирите трябва да прегледат много строго себе си и да проверят имат ли любовта агапе в сърцата си, имат ли делата на любовта агапе, имат ли безупречната самодисциплина, която Бог иска от всички нас?

Но колко малко в наше време членовете на църквата знаят, какво значи църковна дисциплина, уважение към пастира, покорност, послушание на него във всички дейности на църквата? Или какво значи пастирско ръководство въобще, за което **пастирът е избран от Бога**, поради което е избран и упълномощен от църквата? Рядко има църкви, където членовете съзнават и чувстват, че на всеки от тях лежи възложените им от Бога отговорност и задължение да се подчинява на ръководството и авторитета на пастира, който координира и обединява служението и дейностите в църквата и то **само и единствено под ръководството на Светия Дух!**

В много църкви има плътски, недуховни активисти „суетни” „търсеци своето”, „безчинстващи”, не признаващи църковната дисциплина и ред, неспособни на съвместна духовна работа.

От друга страна е много лошо, когато в дадена църква пастирът не показва личен пример на стадото, а „господства” над Божието наследство. Това е безобразничене. Такъв пастир няма любовта агапе. Но несравнимо по-лошо е когато в църквата властва някакъв безчинен, безобразнически деноминационен ръководен църковен орган - църковен комитет, състоящ се от такова ръководство. Те гледат на пастира като на подвластен църковен чиновник, задължен да се подчинява във всичко. И такава е истината в много деноминационни църкви, които са подчинени на доктрините си, на централните си планове, програми, параграфи и административни правила, на възнаграждение и заплати. Така църквите се израждат, ограбена им е свободата и независимостта да бъдат водени само и само от Светия Дух, да вършат Божието дело само и само със силата и мъдростта на Светия Дух, превръщат се в човешки организации, които със светската си същност са отдалечени от истината и водят „Божие стадо” в грешна посока. В такива църковни организации и ръководства я няма любовта агапе, няма и страх от Бога, няма Го Светия Дух!

Голямо безобразничене днес в църквите е не проповядването на цялото Божие Слово, това дава грешна представа за същността на Бога. Въведеният не по Божията воля „десятьк“ днес, води до трайни, пагубни отклонения като заради парите пастири и ръководства правят компромис с грехове и прегрешения, затварят си очите за много непристойни неща, не се прави изобличение на грехове, не се отлъчват от Християнската общност хора с трайни греховни прояви и поведение и така в църквите съществуват необезпокоявани светските тъмни сили. Дори мерзостните пред Бога извратености като хомосексуализъм намира спокойно място в Християнските църкви, а на места за лидери – пастири са поставени хора хомосексуалисти. Нима това не е огромно безобразничене, което няма нищо общо с любовта агапе и вярата ни в живия Бог.

Апостол Павел в своите послания много обстойно и точно ни запознава с прояви на безобразничене в тогавашните църкви, но в сравнени с положението днес, когато идол на всички са станали парите, днешните отклонения са несравними с тогавашните.

Нашият жив Бог е преди всичко Свят, Свят, Свят и поради тази Си Святост не е само любов, а и „**огън пояждащ**“. Неговата любов е Свята. Ние трябва да знаем това и да не го забравяме.

Ако в Християните има безобразничене те нямат любовта агапе. Без любовта агапе в сърцата и делата ни, никой не може да влезне в Божието царство, където е абсолютна святост!

Бог ни заповядва и предупреждава!:

„2 Коринтяни 6:

14. Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината?

15. и какво съгласие има Христос с Велиала? или какво съучастие има вярващия с невярващия?

16. и какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде".

И още:

„2 Коринтяни 6:

17. Затова -

"Излезте изсред тях и отделете се",

казва Господ,

"И не се допирайте до нечисто";

Духовните отклонения са много опасно явление. Като прочитаме внимателно посланията на апостолите, ние се убеждаваме в това, че безчинството води своето начало от първите църкви, за което Апостол Павел, претърпял много от безчинните, пише:

„2 Солунци 3:

6. Заръчваме ви още, братя, в името на нашия Господ Исус Христос, да страните от всеки брат, който постъпва нередно, а не по преданието, което сте приели от нас...

4. И сме уверени в Господа за вас, че и вършите това, и ще вършите това, което заповядваме...

7. Понеже сами вие знаете, как трябва да ни подражавате, защото ние не се обходихме безчинно между вас...

1. Най-после братя, молете се за нас, да напредва бърже Господното слово и да се прославя, както и у вас,

2. и да се избавим от неразбраните и нечестивите човеци; защото не във всички има вяра.”

Ние новородените Християни сме Христовата армия тук на земята, която за да води успешно войната с врага и да побеждава трябва да има абсолютна дисциплина, която се подчинява на Божиите правила и стандарт. Всяко отклонение от тях е безобразничене и безчинстване. Само такава армия, с такива воители е изпълнена с Божията любов агапе.

Когато има безчинни вярващи, които безобразничат, както казва словото, ние трябва да се молим за безчинните, да ги увещаваме, да ги убеждаваме и ако тези мерки останат напразни, тогава да страшим от такива, ако и това не доведе безчинния към покаяние и изправление, тогава да остстраним извращения от помежду нас.

За безчинните Християни не може да има място в църквата. **Защото любовта агапе не безобразничи. Любовта агапе управлява всеки новороден, управлява църквата и върши всичко за успеха на делото Божие и за прослава на Бога!**

Нека проверим всеки себе си, безобразничим ли, безчинстваме ли? Ако е „да”, то нямаме любовта агапе в сърцата си, нямаме нейните дела и сме „нищо” пред Бога.

7. Любовта... не търси своето !

В този земен живот човек от люлката си до гроба остава в състояние на непрекъснато търсене, за да задоволи своите физически, душевни и духовни нужди, временни и вечни, които в нашия живот никога напълно не могат да бъдат удовлетворени.

Любовта агапе никога, никога обаче не търси своето - не търси за себе си, не търси да задоволява своите си нужди като приоритет и цел на живота, защото тя не се ръководи от себелюбие. Бог, Който е наш Създател и Който знае всичките ни нужди, не забранява да търсим удовлетворение на нуждите си, макар че и Сам Той ги знае, но напротив, Бог поощрява това търсене като казва:

„**Матей 7:**

7...търсете, и ще намерите...

8. защото всеки,... който търси, намира...”

Но Бог очаква ние да потърсим Него, защото само Той е източникът на всички блага и добри неща:

„**Яков 1:**

17. Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна.”

Словото Божие подбужда нас към това, като казва:

„**Псалми 105:**

4. Търсете Господа и Неговата сила; търсете лицето Му винаги”

„**Плач Еремиев 3:**

25. Благ е Господ към онези, които Го чакат, към душата, която Го търси.”

За Бога най-важно е спасението на душите и затова ние като Християни трябва да горим в Божието дело по спасението на душите като изпълняваме поучението на Иисус:

„**Матей 6:**

33. Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.”

Господ желае да търсим Него и обещава, че всичко друго, от което се нуждаем в този свят Той ще ни го прибави, но ние трябва да Го търсим. Бог не желае да сме заангажирани изключително само с личните си земни работи и собствени интереси, а да не мислим за ближния си или да действаме в ущърб на неговите интереси.

„1 Коринтяни 10:

24. Никой да не търси своята лична полза, но всеки - ползата на другия.”

И апостол Павел ни учи като дава личен пример:

„1 Коринтяни 10:

33... както и аз угаждам на всички във всичко, като търся не своята полза, но ползата на мнозина, за да се спасят.”

Ето, това е любовта агапе в действие! Всички новородени Християни трябва да обичаме така, с любовта агапе, в която интересът на ближния е издигнат над нашия личен интерес. И нищо няма да ни липсва, защото ние като се грижим за ближните, Бог се грижи за нас, грижи се така щедро, че ни дава повече отколкото желаем или мислим:

„Ефесяни 3:

20. А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим...”

Това е Божествената любов агапе!

И всичко това е, за да се спасяват души.

Господ ни заповядва да любим ближния, както себе си, а това означава, да търсим за ближния, това което търсим за себе си.

Нашите търсения се разделят на три направления: да търсим Божието, да търсим ползата на ближния и след това да търсим и своето. Но скръбно е когато търсим само нашето. Тази скръб изпълва сърцето на апостол Павел в Римския затвор:

„Филипяни 2:

21. Понеже всички търсят своето си, а не онова, което е Исус Христово.”

И Сам Исус ни даде пример чрез скромния Си земен живот като живя за доброто на другите, макар че:

„Матей 8:

20. Исус му отговори: Лисиците си имат леговища и небесните птици - гнезда; а Човешкият Син няма къде глава да подслони.”

Но Той:

„Лука 19:

10. Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото.”

Новородените, истински Християни любят Бога и затова търсят Божията воля, за да я изпълняват. Те търсят и работят, и служат като предават целия си земен живот, мисли, сърце, време, сили, воля за успеха на делото Божие в търсенето и спасяването на погиналите души. Всичко това става само и само с любовта агапе и силата на Светия Дух.

Любовта агапе не търси своето!

Напълно противоположно на това е човекът, който търси своето. Такъв човек няма любовта агапе в сърцето си. И какви са резултатите и последиците от липсата на любовта агапе? Нека да погледнем същността на сатана: в името на своите цели, той е способен да отиде до крайности, той е готов даже да премести земята от нейната орбита, да причини хаос във вселената, да седне редом до Бога и Неговия Престол. Това е сатана, който търси своето в ущърб на Бога, на своя Творец и на хората, на мирозданието и всички твари в поднебесната! Това е деградация, разрушение и погибел. Това е резултатът от гордостта, егоизма и себелюбието, липса на милосърдие и милост, благодарност и отговорност, завист, тщеславие, алчност, болни амбиции и т.н. Колко много човеците без любовта агапе са подобни на този сатанински характер. Но

всичко това води неизбежно до разочарования, недоразумения, смут, обиди, затруднения, нещастие и т.н.

Любовта агапе обаче никога, никога не е способна на подобно нещо, защото:

"1Кор.13:

5.Любовта агапе... не търси своето."

„Търсене на своето” е един от най-мощните фактори в светския човешки живот. В света има не малко хора, които с всяко ново запознанство се стараят да открият и определят до каква степен то може да бъде използвано от тях за лично благодетелстване.

Съвършено иначе подхожда към този въпрос любовта. Тя мисли за това не как да използва новото запознанство, а как да бъде полезна за него!

Блажен е човекът, който търси "горното" и с любовта си събира за себе си "сърцевица неповяхващи на небесата".

Животът на вярващия, истински, новороден Християнин, преливащ с любовта агапе, протича в любовта Христова и е неотразимо светъл, излъчва неземна красота, пръска топлина, трогва сърцата и разпространява около себе си небесно благоухание. Човек преизпълнен с любов към хората е подобен на плодно дърво, което принася приятни и полезни плодове, но не на себе си, а на всекиго, който желае да протегне ръка и да се възползва от него. Истинският Християнин живее, за да облекчи непосилния товар на другите хора.

„Търсенето на своето” опустошава душата ни, ограбва любовта ни и прави нашия живот егоистичен, нерадостен, безплоден, без цел, без посока, осквернен и неугоден на Бога.

Търсещият своето човек е затворен в себе си, изолиран, интересуващ се само от себе си. На него са чужди и безразлични бедата, скръбта, нуждата, опасността, гибелта на другите.

Любовта, която не търси своето, дава живота си за другите. Духовният живот на църквата се укрепва във взаимната любов и взаимната пожертвувателност и се парализира от „търсене на своето”.

Истинският Християнин е изпълнен с любовта агапе и е щедро благословен от Бога, живее дълго и щастливо!

Но този човек, който търси само „своето”, живее жалък и паднал живот, безплоден, неблагоприятен, живот изпълнен с трудности, усилия, несполуки, разочарования и въпреки натрупаните богатства, имоти няма мир в сърцето си, нито удовлетворение разбирайки един ден, че всичко е суета.

Истината е да живееме за интересите на другите, за търсенето и спасяването на погиналото и за тях да жертваме себе си, това е Божествената любов агапе.

Апостол Павел ни дава личния си пример и казва:

„1 Коринтяни 10:

33. ...както и аз угождавам на всички във всичко, като търся не своята си полза, но ползата на мнозина, за да се спасят...”

Според учението на Евангелието да живеем за себе си е недостойно за Християнина, неправилно, осъдително, престъпно. Християнин, който продължава да живее за себе си, няма право да се нарича Християнин. Първите Християни винаги са помнели, че Исус умря за всички, за да живеем вече не за себе си, защото Умрелият очаква пълен духовен обрат в нашия живот.

Кога може да се каже, че „за Господа живеем”? - Когато съзнателно сме повярвали, обърнали сме се, „отrekli сме се от себе си” и сме последвали Христа, „взели своя си кръст”.

Когато живеем ежедневния живот на съразпятие и изпълнени със Святият Дух.

Когато в семейство, в църква или на работа не търсим своето, но преследваме Божиите цели, защитаваме Неговите интереси и изпълняваме Неговата воля.

Когато чувствуваме нашата лична отговорност пред Бога за спасението на погиващи души и с любов им свидетелствуваме за Христа.

Когато с желание носим теготите на делото Божие, жертвуваме за него нашето време, труд, сили и материални средства.

Словото Божие казва, че проповядването на Евангелието по целия свят ще продължи, докато Той дойде... Но, кой може да го продължи? Само в едно не можем да се съмняваме, че то ще се продължи не от тези които живеят за себе си. Господ използва за своето дело само тези, които „не живеят за себе си, а за Умрелият и Възкръсналият за тях”.

Господ Иисус Христос ни призовава към такова християнство!

Когато ние служим така на Господа с пълно отдаване и самоотвержено служение, ние показваме и засвидетелствуваме нашата дълбока благодарност към Него!

Ако ние си мислим, че сме Християни, но „търсим своето” – полза, интерес, удобство, спокойствие, свобода, време, почивка, сън и т.н., ние нямаме любовта агапе в сърцата си, ние не обичаме и според Божия стандарт ние сме „нищо” пред Бога. Колко е страшно, ако като Християни показваме оскъдност и нищожност на своята благодарност към Спасителят. Ако сега сме на мястото на Петър в онази последна утрин и Исус ни гледа право в очите и ни пита три пъти: Християнино, любиш ли Ме? Можем ли да кажем: Да, Господи! Търсим ли своето, или живеем за Христос? Дали в нас гори огънят на любовта към Него? Имаме ли агапе или сме нищо?

Колко е страшно да сме „нищо”, защото „нищото” не може да влезне в Божието царство.

8. Любовта.....Не се раздражнява !

Любовта агапе не се раздражнява.

Раздразнителността е чувство на силно недоволство, обида явно изразена, злоба излизаща от сърцето, искра на сприхавост, способна да възпламени неугасим душевен пожар, внезапно кратковременно умопобъркване. сприхавост, избухливост, нервност, буен нрав, чувствителност, кисело настроение, разлютеност, възбудимост, гневност, сръдливост, капризност, заядливост, докачливост, злъч, свадливост, лошотия, кибритлия, непрегнатост, мрачен човек, невъзпитан, неспокоен, обидчив, много чувствителен, ревностен, лют, хаплив, ядосан и др.

Раздразнителността е едно от многото проявления на **гнева**. Разпаленост, избухливост, лошотия, злоба, негодувание, вилнеене, неукротимост, ярост, беснееене - това са все плодове на гнева. Едновременно гневът и всички негови плодове и проявления са всъщност "плодове на плътта".

Плодове на плътта Свещеното Писание назовава всичко, което излиза не от Святия Дух, а от падналата греховна природа на човека:

„Галатяни 5:

19. А делата на плътта са явни; те са: ...

20. ...разпри, ...ярости, ...раздори...

21. ...за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива неща, няма да наследят Божието царство.”

Колко ясно и точно ни е казано, колко конкретно сме предупреждени: **„...които вършат такива неща, няма да наследят Божието царство...”!**

Новородените, истински Християни са разпнали плътта си на кръста и нищо плътско не ги владее повече, затова и раздразнителността и гнева не са повече в тяхната същност, но те са носители на плода на Духа, който е:

„Гал.5:

22....мир, дълготърпение....

23. кротост, себеобуздание...”!

В Божието Слово се различават два вида гняв: гняв Божий и гняв човешки. Разликата между човешкия гняв и Божия гняв е много голяма и очевидна.

Гневът Божий е абсолютно свят, не е съучастник на злото, винаги е безпристрастен и никога не излиза от рамките на Божията любов, истинен и справедлив е, което не можем да кажем за човешкия гняв.

Човешкия гняв може да бъде предизвикан от уязвено самолюбие, търсене на своето, гордост, провалени планове, неосъществени цели, плътски амбиции или от несъвършенството и грешките на другите хора.

„Яков 1:

20. защото човешкият гняв не върши Божията правда.

Бог ни казва:

„Ефесяни 4:

26. Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви

31. Всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула, заедно с всяка злоба да се махнат от вас!”

„Ефесяни 2:

3... между които и ние всички сме живели някога в нашите плътски страсти, като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите и по естество сме били чеда на гнева, както и другите.”

Гневът Божий може да дойде като следствие от нарушаване на Божията воля, допуснат грях, но винаги е от любов и заради любовта на Бога към нас - Бог се гневи заради непокорството ни, неподчинението ни, неверието ни, липсата на доверие към Него, гневи се защото поради всичко това страдаме и много човеци погиват.

Гневът на човека, напротив, може да бъде причинен не от нарушаване на Божията воля, но от нарушаване на нашата собствена воля, за която не можем да кажем, че съвпада с Божията. Има много хора раздразнителни, гневливи, сприхави. Те се раздразняват в семейството си, обществото, в работата, винаги и навсякъде. В такива хора сприхавост и раздразнение се предизвикват от тях съзнателно и с това нарушават Божията воля:

„Яков 1:

20. защото човешкият гняв не върши Божията правда.”

„Притчи 14:

29. Който не се гневи бързо, показва голямо благоразумие, а който лесно се гневи, проявява безумие.”

Затова, най-доброто за нас е никога да не допускаме да се гневим и раздразняваме, защото с това поемаме голяма отговорност пред Бога.

Божият гняв не може да бъде продукт на егоизъм, както това обикновено се случва с човешкия гняв. Бог не може да се гневи заради Самия Себе Си, защото това ще бъде противно на Неговата Божествена същност. Бог се гневи, като преследва интересите на цялото човечество, включително и интересите на този, на когото Той се гневи. Гневът Божий е предназначен да пресече растящото беззаконие в света, за изкореняване на злото и нечестието. Гневът Божий преминава в Божия милост и престава, ако човек се покае и престане да съгрешава.

Никой човешки гняв не е полезен и не върши Божията правда, освен ако той не е предизвикан от "ревност за Божия дом" или от негодувание против греха, проникнал в Църквата. Всяко проявление на гняв, предизвикан от лични егоистични мотиви,

нарушава Божията воля, презира Божията слава и е грешно, осъдително и напразно. За съжаление такъв гняв е безполезен, всякога опасен за нас и болезнен за другите. Затова е писано:

„Яков 1:

19. Вие знаете това, любезни мои братя. Обаче нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен да се гневи;”

„Еклесиаст 7:

9. Не бързай да се разгневиш в духа си; защото гневът почива на гърдите на безумните.

„Любовта агапе не се раздражнява...”

Любовта не бърза да се гневи, не подканва за резки отговори, не се страхува от дълги паузи и знае истинската цел на своето мълчание и търпение.

Любовта агапе контролира своите чувства и е силна в самообладанието. На най-оскърбителния въпрос дори, любовта агапе дава кратък и кротък отговор. Трудно е да я изкара някой от присъщото ѝ духовно състояние и равновесие.

Любовта агапе може да се сравни с голяма тенджерка, която не може така лесно и скоро да заври, а раздразнителният човек е като малка тенджерка. И отгук поговорката: „Малкият чайник бързо завира.”

Раздразнителността - един от най-разрушителните пороци, която често превръща великите хора в „малки чайници” и „малки тенджерки”.

Когато в семейството има раздразнителен мъж или жена, това е непрекъснатата драма, и постоянно душевно терзание.

Ако имаш раздразнителен съсед, роднина, съработник или приятел, тогава всяка минута трябва да си готов за някакви изненади и неочаквани действия. Словото Божие ни съветва и предупреждава:

„Притчи 22:

24. Не завързвай приятелство с ядовит човек,
И не ходи с гневлив човек.

25. Да не би да научиш пътищата му,
И да приготвиш примка за душата си.”

Бедата е там, че раздразнителността се прехвърля като пожар на други хора:

„Притчи 29:

22. Гневлив човек възбужда препирни...” - казва Словото Божие.

Избухливият запалва пламък в окръжаващите и тогава пламъкът на гнева се удесеторява! Както бясното куче, ухапвайки здравите хора ги превръща на бесни.

Избухливият човек трябва да знае, че гневенето е опасно.

Гневът обикновено започва с раздразнителност и нерядко завършва с престъпление. Всемирната история е пълна с такива примери. Да се раздражняваш е опасно.

Любовта агапе не се раздражнява, тя е вън от тези опасности. Раздразнението е много старо. Още 400 г. преди Хр., първия учен медик Хипократ, заявил, че страхът, гневът и ненавистта са подобни на **отрова** в кръвта на човека. Психофизиологията изучаваща връзката между психичните явления и физиологичните процеси, установила, че отровата за която, говори бащата на медицината Хипократ е способна да причини стомашна язва, артрит и мн. други болести. От това следва, че няма по-голямо зло, от това, което можем сами да си причиним с нашето раздразнение и ненавист. Затова злият човек с разгневяването си вреди на другите, но още повече на самия себе си. Гневът, както нищо друго, се отразява на нашето сърце, мозък, на нервната система, на жлезите с вътрешна секреция, на кръвообръщението, на храносмилането и въобще на целия организъм. Не по-малко пагубно гневът се отразява и на нашето душевно разположение. Сприхавостта никога не се съпровожда с радост, гневливостта не донася

щастие. Раздразнението нарушава вътрешния мир и лишава семейството от съгласие и хармония.

Гневът е като буря в морето, докато не се успокои, много от пасажерите заболяват и са принудени да лежат в кабините.

Гневът има свойството да деформира човека външно и вътрешно. Гласът на разгневения става с метален оттенък и повишен; изгледът е лош, зверски; лицето в началото е червено а след това става бледо и променливо; ръцете треперят, жестовите са резки; езикът е „запален от ада“; думите са като отровно жило на оса, пчела или стършел, забиващи се в самото сърце на нещастната жертва!

Раздразнения човек е жалко зрелище. Подобно на епилептика, той принуждава тези, които го окръжават да го съжаляват, вместо да го осъждат. Той обаче не заслужава състрадание, защото се отказва от правилното изцеление, предпочита плътски живот, разпуснатост и разюзданост. В много случаи обикновено наглед избухване така овладява гневливия, че независимо от волята му преминава в ярост и бяс. Той става способен да чупи мебели, да хвърля вещи, започва да се бие и губи всякакъв контрол над себе си. Казват, че в наше време няма бесни, някога е имало а сега вече няма. А какво е това, ако не най-обикновено бесуване, **неудържим демон на гнева, злоба и ненавист?**

Да се гневещ е не само вредно и опасно, но и **грешно** за тези, които са приели Христа и Го следват взели своя кръст, Словото Божие повелява:

„Колосяни 3:

8. Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамно говорене с устата си.

9. Не се лъжете един друг, понеже сте съблекли вече стария човек с делата му

10. и сте се облекли в новия, който се подновява в познание по образа на Този, Който го е създал...”

Понеже всеки, който не е отхвърлил „плодовете на плътта” и продължава да се гневи или да се раздразнява, **живее съзнателно в греха!** Живее съзнателно в греха!

Гневът е забранен от Бога, така както е забранено сквернословие, лъжата, кражбата и прелюбодеяството.

Христовата любов агапе е противоположна и несъответстваща на гнева, и на всичко онова, което е несъвместимо с характера на Христа и високото звание на Християнина.

Любовта не се раздразнява, защото тя е винаги снизходителна към несъвършенствата на другите хора и много строга към себе си.

Съвършено иначе постъпва в подобни случаи „плътският” християнин. Забравяйки своите грешки, той се възмуцава от тези, които не се поддават на поправление. Подобна „ревност” само съблазнява новите вярващи, братята и сестрите в Господа, които с право питат: „Защо ти така безпощадно бичуваш нашите грешки, изискваш от нас "който куцаме", да ходим правилно, когато сам ти "куцаш"?"

Накрая ще напомня още за едно ценно указание на Словото Божие, което се отнася за раздразнението:

„Ефесяни 4:

26. Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви;

27. нито давайте място на дявола.”

Правило трябва да бъде новороденият Християнин да не се гневи и да не съгрешава. Понеже:

„1 Йоаново 3:

9. Никой, който е роден от Бога, не върши грях, защото Неговият зародиш пребъдва в него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога.”
10. По това се разпознават Божиите чеда и дяволските чеда; всеки, който не върши правда, не е от Бога, нито онзи, който не обича брат си.”

Но вземайки под внимание този факт, че даже роденият от Бога не е станал безгрешен и не е лишен от гняв, Словото Божие предвижда случайно допускане, несъзнателно на грях. Но дава възможност за покаяние, чрез ходатайството на Исуса Христа и Божието прощение:

„1 Йоаново 2:

1. Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако някой съгреша, имаме Ходатай при Отца - Исус Христос Праведния.
2. Той е умилоствение за нашите грехове и не само за нашите, но и за греховете на целия свят.”

Опасността от раздражняването, гневенето е в това, че като се гневим ние **„даваме място на дявола“** и с това **огорчаваме Светия Дух!**:

„Ефесяни 4:27. нито давайте място на дявола.”

Ако гневът е в сърцето ви и внезапно се разпали, запечатай веднага устата си!!

„Псалми 34:

13. Пази езика си от зло и устните си от лъжливо говорене.”
- Нека пламъкът на гнева не се изяви навън!!

Разгневявайки се ние разрешаваме на Сатана да седне на кормилото и да управлява нашия език, чувствата и поведението ни! Ние доброволно връчваме себе си в ръцете на този, който търси само удобен случай, за да погуби нашия дух, душа и тяло!!

„Ефесяни 4:

26. ...слънцето да не залезе в разгневяването ви...” –

заповядва нашият Господ. Защо сме длъжни да се освободим от гнева до залязването на слънцето? По същата причина, поради която човек погълнал отрова трябва веднага да вземе противоотрова, както избухналият внезапно пожар трябва веднага да се залее с вода.

Гняв, случайно проникнал в сърцето, не бива да остава в него дълго, иначе той преминава в **ненавист**, а този който:

„1 Йоаново 3:

15. Всеки, който мрази брат си, е **човекоубиец**; и вие знаете, че у никой човекоубиец не пребъдва вечен живот.”

Ние трябва да се освобождаваме от гнева до залязването на слънцето още и затова, че 12 часа са напълно достатъчни, за да осъзнаем допуснатия в нас грях, да се разкаем за греха и се примирим с противника!

При това заслужава ли си да пазим гнева в себе си и през нощта и заради него да жертваме своя сън и да страдаме през цялата нощ? Словото Божие дава такъв съвет:

„Псалми 4:

4. Треперете и не съгрешавайте; размисляйте в сърцата си на леглата си и мълчете.”

Внимателно вникнете по-дълбоко във всичко това, което е послужило за повод на гнева и още веднъж ще се убедите колко суетно е това. Освен това със залязването на слънцето денят завършва. Кой от смъртните човеци е уверен в това, че ще види още веднъж изгряването на слънцето?!

Умирайки през нощта не е изповядал греха си и не се е помирил с ближния – на кого не е страшно да умре в подобно състояние и да се представи пред Бога с раздразнено сърце?!

Нашият гняв, пламнал към хората, може да произведе справедливия гняв на Бога към нас!!

„Любовта агапе... не се раздразнява...”

Тя се въздържа от всичко това, което би могло да огорчи Господа или да Го обезслави!

Молитвата на всеки от нас нека да бъде:

„Боже, не давай лошите чувства да обезсилят моята душа. Не допускай, моля Те, да подчиня себе си на долни страсти, да се унижавам в лъжи, интриги, да се опозоря с гордост, да се оскверня в грях, да не отслабва вярата ми. Научи ме винаги да побеждавам всички притеснения и проявления на моята не напълно разпъната плът. Помогни ми да ходя пред Твоето лице със смирено, радостно, благодарно и предано сърце. Нека на целия ми живот и служение лежи печатът на святост, сериозност, омиротвореност и съвършена покорност пред Тебе. Защото аз жадувам да живея със същата Христова любов агапе, която „не се раздразнява”. Моля се в името на Исус Христос”. Амин.

9. Любовта...не държи сметка за зло !

Любовта агапе не държи сметка за зло. Какво означава това?

държи сметка – държи отчет, дири сметка, търси сметка, иска сметка, иска обяснение, търси отговорност; пази, съхранява сметката, отчета за извършена дейност.

зло – всичко, което не е Божията воля е **зло**. Всичко, което не е от Бога е **зло**.

Всяко зло е грях!

Зло са делата на плътта:

„Галатяни 5:

19. А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие,

20. идолопоклонство, магьосничество, вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления,

21. зависти, пиянства, пирувания и други подобни....”

И др. подобни като лъжа, измама, интрига, убийства, кражби, пороци, беззаконие, престъпления и т.н.

Зло е и същността на злия дух в човека: омраза, егоизъм, отсъствие на радост, отсъствие на мир, отсъствие на дълготърпение, злоба, жестокост, изневяра, подлост, агресия, безобразничене, необузданост, разюзданост, завист и т.н.

В речника се казва, че **зло** е: лош, зъл, вреден, пагубен, злина.

Злото все повече разширява своята мащабност и разнообразие, сила, активност и разрушение. Злото е невидимо и видимо. Последниците и резултатите от злото са видими.

Злото е скрито, когато се зачева с пожеланието на сърцето при наличието на изкушение, заражда се грехът, **грехът-злото** се развива и вече става явно и расте и като се развие напълно води до смърт.

Злото е преднамерено, умишлено, съзнателно причиняване на някого вреда - материална, телесна, психическа, душевна; страдание, повреда.

В Едемската градина Бог забрани на човека да яде от дървото за познаване доброто и злото. Но човекът не послуша Своя Творец. Оттогава досега всеки човек, независимо дали е вярващ или не, дали е грамотен или не, дали е образован или не, всеки човек където и да се намира знае вътре в себе си кое е добро и кое е зло. Никой няма извинение, че не знае. Но друг е въпросът дали този, който върши зло има чувствителна, будна, работеща съвест или сърцето му е закоравяло и съвестта му е „прегоряла”.

И така, ние Християните живеем в този свят, чийто княз е сатана. Това е светът на тъмнината и на злото. Ние живеем в този свят, но не сме от този свят. Нашият Небесен Отец ни води в Своята воля чрез Словото Си, което е Неговият стандарт на живот, както на земята, така и във вечността. Божията воля за нас е да имаме любовта агапе в сърцата и в делата си и да не държим сметка за зло!

Да не пазим, да не държим в сърцето си, в мислите си, в чувствата си точни и подробни отчети на лошите неща, които са ни били причинени!

Дори да не пазим, да не държим, да не съхраняваме и да не помним никакви отчети и сметки за злото, което са ни направили в живота!

Да не обръщаме внимание на неправдата, от която сме пострадали!

О, колко е трудно това! Колко високо е издигнат Божият стандарт пред нас, колко дълбоко ни се представя Божията святост и колко слаби се чувстваме. Но Бог изисква от нас подчинение и изпълнение на волята Му! Той знае, че ние с нашата грешна и отслабнала плът не можем да я изпълним сами и затова ни дава Сила, само чрез Която можем да бъдем изпълнители на Словото и волята Му и тази Сила е Светият Дух! Този Дух живее, обаче, само в чисти и добри сърца. И ето отново стигаме до сърцето си - да го изчистим чрез изповядване на греховете си и пълно покаяние. Да изтръгнем с корените и коренчетата всеки грях, всяко огорчение, тъга, несправедливост, обида, болка, мъка, скръб, накърнено самолюбие, егоизъм, гордост и т.н., загнездени и вкоренени, вплетени и втъкани в него и да простим! Да простим с истинска, пълна прошка. В молитвата е силата ни:

„Псалми 51:

10. Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене...”

Само с чисто сърце, освободено от чувствата и греховете на плътта, със сърце пълно със Светия Дух, със сърце изпълнено с излятата в него любов агапе, само с такава сърце можем да простим, да обичаме и да не държим сметка за злото от което сме пострадали.

Кой ни дава личен пример на такава любов, която „не държи сметка за зло”?

Това е Самият Бог!

Чрез кръвта на Неговият Единороден Син Исус Христос, Бог примири със Себе Си новородените Християни и всички наши грехове са изличени и не се помнят дори!

„2 Коринтяни 5:19. т. е. че Бог в Христос примири света със Себе Си, като не вменяваше на човеците прегрешенията им, и повери на нас посланието на примирението...”

Това е Божествената любов агапе!

Но никога не трябва да забравяме и, че нашият Бог е справедлив Бог и Той е Този, Който ще съди и ще даде присъди на **всеки** за делата, които е извършил в това тленно тяло през земния му живот, на всеки, който не е повярвал в Исус Христос, който не се е

покаял и не е приел Исус за свой Спасител и Господ, поради което греховете му остават:

„Римляни 2:

6. Който ще въздаде на всеки според делата му”

Колко повече ще въздаде на онези, които са наранили Неговите синове и дъщери – всички спасени, новородените, истински Християни:

„Захария 2:

8. ...понеже който засяга вас, засяга зеницата на окоето Му.”

В Библията има стотици цитати за **злото**. Бог чрез „любовта...не държи сметка за зло” ни предпазва от сатана. Сатана е насочил специалните си усилия да разрушава Християните, семействата им, Църквата и прави това много хитро, умело и сполучливо като работи чрез хора, които хвърлят мръсотията му към нас – зли думи, зли дела, зли помисли, лъжи, интриги, обвинения и всичко това са „куки”, които сатана иска да се закачат в ума и сърцето ни, с които да ни манипулира, да ни отклонява, да ни спъва, да ни наранява, да ни разболява, да спира вървежа ни към Божието царство, да спира делото, което имаме да вършим, да пречи на израстването ни във вярата, любовта и надеждата ни. Но още по-опасното е, че сатана ни провокира да отговаряме на злото със зло. И тук сме отново предупредени:

„1 Солунци 5:

15 Внимавайте, никой да не връща никому зло за зло; но всякога търсете доброто един на друг и на всичките”

Господ ни заповядва: **ОБИЧАЙТЕ! ОБИЧАЙТЕ! ОБИЧАЙТЕ!**

Обичайте с любовта агапе! Обичайте с **любовта, която не държи сметка за зло!** Не държи сметка за зло, защото има Кой да държи сметка за злото и има Кой да въздаде справедливо на всеки, който е останал в греховете си, защото не е приел Исус за свой Спасител и Господ. А ние трябва да бдим и да не даваме място на дявола. Ние трябва да воюваме, ние сме войни, ние сме войните на Исус Христос на земята, ние трябва да устояваме, ние трябва да издържим, ние трябва да победим. Имаме всичко - духовното всеоръжие, имаме силата – Светия Дух, имаме властта – името на Исус Христос, кръвта на Исус Христос! **Ние получаваме тази сила и власт, когато се новородим!** Когато бъдем претворени в нови създания в Христос Исус, ние наследяваме името на Господ Исус Христос и можем да го използваме в молитви срещу врага.

Така не ще допуснем никакво сторено ни зло да засегне сърцата и умовете ни, никакво сторено ни зло да остане и се вкорени в умовете и сърцата ни и да даде лоши плодове, лоши дела, които ще ни доведат в погибел. Имайки тази Божествена любов агапе, ще простим на всички за всичко и Бог ще ни прости всичко. Това е Божията воля за всички нас.

„Матей 5:

11 Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене;”

„1 Петрово 3:

9 Не въздавайте зло за зло или хула за хула, а напротив благославяйте; понеже на това бяхте призовани, за да наследите благословение.”

„Римляни 12:

17 Никому не връщайте зло за зло; промишлявайте за това, което е добро пред всичките човеци;”

„Римляни 13:

10 Любовта не върши зло на ближния; следователно, любовта изпълнява закона.”

„1 Солунци 5:

22 Въздържайте се от всякакво зло.”

„Притчи 20:

22 Да не речеш: Ще въздам на злото;
Почакай Господа и Той ще те избави.”

Любовта агапе не държи сметка за зло. Който Християнин все още държи сметка за злото, което е получил, той няма любовта агапе в сърцето си, не може да има и делата на любовта агапе и затова е **нищо** пред Бога.

10. Любовта...не се радва на неправдата !

Любовта агапе не се радва на неправдата.

Бог е „Свят, Свят, Свят”, в Него няма неправда, затова и в любовта агапе няма неправда. В Християните, чиито сърца и дела са изпълнени с любовта агапе не само, че няма неправда, не само че не вършат неправда, но имайки тази любов не могат да одобряват и не се радват на неправдата, защото:

„1 Йоаново 5:

17 Всяка неправда е грях...”

защото,:

„Второзаконие 25:

16....всички, които вършат неправда, са мерзост за Господа, твоя Бог.”

И Той:

„Лука 13:

27...ще отговори: Казвам ви, не зная откъде сте; махнете се от Мене всички вие, които вършите неправда.

Но я да видим какво означава **неправда**:

Неправда е липсата на справедливост, беззаконие, насилие, безправие, грубо беззаконие, произвол, престъпление, злодеяние, лъжа, измама, но преди всичко е несправедливост, която нарушава умишлено правдата. Напр. неправда в съд - напр. несправедлива присъда поради лицепрятие към сиромаша или поради корупция, несправедливост поради измама, когато се мери, тегли, премерва умишлено неточно, несправедливост, за да се извлече изгода, да се спечели по нечестен начин обогатяване, и всичко това чрез подкупност, лъжа, измама, придобити приходи с неправда, грабителство с насилие, да се оставят работници без заплата, да се дава нечестив съвет, да се доносници, интригантства против някого, да се изземва с нечестие власт, да се осквернява жената на ближния, когато не се даде хляб на гладния и дреха на голия, когато се онеправдават сирачето и вдовицата, чужденеца и сиромаша и т.н. неправдата има много широк диапазон на действие.

Всеки, който не върши Божията воля, върши неправда. Неправдата е мерзост пред Бога. В Езекил Бог ни казва:

„Езекил 18:

9 ...ходи в повеленията Ми и пази съдбите Ми, за да постъпва вярно; такъв човек е праведен, непременно той ще живее, казва Господ Иеова.”

Неправдата е несъвместима с любовта агапе, независимо в какъв образ или с каква цел се употребява и прилага, защото **неправдата е грях**.

Любовта агапе не се радва и не одобрява нередните неща. Не се радва, когато онеправдават, обиждат, причиняват зло на някого. Любовта агапе страда, когато другите вършат неправда. Любовта никога не одобрява клеветата и не отдава значение на лъжите. Любовта не намира никакво удоволствие в негативните неща; не се радва, когато човек попадне в беда напр. по невнимание, поради неопитност, поради наивност, поради прекомерна доверчивост, доноси, клевети. Любовта не се радва, когато вижда как сатана завежда хората в блатото на греха, в дълбините на скръбта, в задънена улица, когато ги води до разочарование и отчаяние. Любовта не се радва на злото, когато то постигне когото и да било. Говорейки кротко, любовта не злорадства, но напротив, любовта в такива случаи е преизпълнена с особено милосърдие и състрадание към пострадалите.

Любовта агапе не замисля неправда, за никого не говори неправда, от никого не приема неправда, не се радва на неправдата, не се страхува от неправдата, воюва с неправдата и побеждава неправдата.

Любовта не може да повярва на слухове, без да провери техния източник и лично не установи тяхната валидност. Любовта не носи „укор против ближния си”.

О, колко е свят Бог!

В псалм 15 четем кой може да бъде в Божието присъствие:

„Псалми 15:

1. Господи, кой ще обитава в Твоя шатър?

Кой ще живее на Твоя свят хълм?

2. Онзи, който ходи незлобливо, който върши правда и който говори истина от сърцето си;

3. който не одумва с езика си,
нито струва зло на приятеля си,
нито приема да хвърли укор против ближния си,

4. пред чиито очи е презрян безчестният;
но той почита онези, които се боят от Господа;
който, ако и да се е клел за своя вреда, не се отмята;

5. който не дава парите си с лихва,
нито приема подкуп против невинния.

Който прави това, няма да се поклати до века.”

Без любовта агапе, без любовта, която не се радва на неправдата, никой не може да бъде в Божието присъствие, в Божието царство!

11.Любовта ...се радва заедно с истината!

Любовта агапе се радва заедно с истината!

Любовта агапе се радва и тя се радва заедно с истината! Дали можем да си представим това – **любовта и истината** са заедно, те са като едно цяло, дори са едно цяло-любов без истина не може, и истина без любов не може. Любовта агапе това е същността на Бога и **истината** е същността на Бога! **Истината** е Неговото Слово, което е Неговата воля и тази **истина** е изпратена при нас чрез словото, словото което стана плът:

„Йоан 1:

14 И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и **истина**.”

О, всичко е една велика святост!

„**Истина, истина** ви казвам!”... Колко пъти Иисус ни повтаря това. Иисус носителят на **истината, истината** родена от самото сърце на Бога, ни известява, умолява, настоява, предупреждава, напомня и пак повтаря това, което е и това, което ще бъде завинаги, за вечни времена, за да го приемем и да го изпълняваме, за да сме спасени.

Любовта и истината заедно се радват, когато са в новородения Християнин, когато се утвърждава чрез тях вярата на Християните, когато Църквата Христова е изпълнена с любовта и истината, когато делата на Християните са от любовта и истината и за любовта и истината, когато Божието царство на земята расте пълно с любов и истина, и благодат, когато любовта агапе заедно с истината светят с ярката си светлина в този тъмен свят изпълнен с нечестието на тъмнината, когато любовта агапе заедно с истината побеждават и възтържествуват над неправдата, беззаконието, лъжата, измамата, над греха в този свят! О, това е велика радост и на небето! Това е великата сила на Християните, защото където е любовта агапе заедно с истината и делата им, там са Божията благодат, благословение, сила и защита, мощ и победа. Където е любовта агапе заедно с истината сатана не може да се приближи, не може да направи нищо, не може да събори и погуби.

Словото на истината е благовестието на нашето спасение.

Духът на истината е в нас:

„**Йоан 14:**

17. **Духа на истината**, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.”

Истината ни осветява:

„**Йоан 17:**

17. Освети ги чрез истината; **Твоето слово е истина.**”

Чрез това слово на истината ние сме родени:

„**Яков 1:**

18. От собствената Си воля ни е родил чрез **словото на истината**, за да бъдем един вид пръв плод на Неговите създания.”

Това е голямата радост на любовта агапе – че сме осветени и новородени чрез словото на **истината** за вечен живот, чрез Иисус Христос, Който е:

„**Йоан 14:**

6. Иисус му каза: Аз съм пътят и **истината**, и животът; никой не идва при Отца освен чрез Мен.”

Любовта агапе заедно с истината са препълнени от радост. Където е любовта агапе заедно с истината, там е радост. Истинският новороден Християнин има любовта агапе заедно с истината и сърцето му прелива от радост. Тази радост е радостта на Духа в нас - радост от спасението, от Божията благодат и милост и вечният живот, който ни се подари в Иисуса Христа-Единородният Божий Син.

Който Християнин няма такава любов агапе, която се радва заедно с истината, няма любов и е нищо.

12.Любовта...всичко премълчава!

Любовта агапе премълчава всичко.

Какво означава това, че премълчава всичко.

Думата **премълчава** означава - замълчава, не казва, не говори, притайва, таи, мълчи, потулва, потушава, скрива, прикрива.

Гръцката дума в оригиналния текст на Библията в Новия Завет в 1Кор. 13:7 е **στέγει**, която означава и покрива, слага под покрив. И какво означава това, че любовта агапе покрива всичко. За да разберем истинската същност на текста и смисъла трябва да се обърнем към силата на кръвта на Господ Исус Христос. Там на Голгота Единородният Божий Син проля кръвта Си, даде живота Си, за да ни спаси всички от греховете ни. Тази безценна кръв **покрива** нечестията и греховете на всички, очиства всички, които са приели Исус за свой Спасител и Господ, всички, които са се покаяли и са новородени Християни. Тази пролята кръв е върховният израз на Божията любов агапе към падналото в грях човечество. Когато ние имаме в сърцата си любовта агапе, ние сме един Дух с Исус и ни е заповядано да **премълчаваме всичко**. Това „**всичко**” са грехове, грешки, нарушения, беззакония, пороци, клевети, лъжи, интриги, блудства, хули и т.н. мерзости пред Бога, всичко, което знаем за другите хора. Когато тези неща засягат невярващи, човеци от „света” ние като Християни нямаме право да ги съдим и да разпространяваме за тях информация, която да ги клевети пред другите. Бог това не ни позволява! Защото само Бог има правото на Съдия и в Съдния Ден ще въздаде на всички според делата им. Но особено е положението на вярващите братя и сестри в Църквата, които са се покаяли и греховете им са измити чрез кръвта на Исус и самият Бог вече не ги помни дори. Така ни е заповядано всичко да премълчаваме, да не разпространяваме нищо за братята и сестрите пред хората от света, пред несправедните – за миналото им, за което минало е вече заплатено и простено.

Ако настъпят обаче проблеми вътре в църквата с някой брат или сестра те трябва да се разрешават според Словото:

„**Матей 18:**

15. И ако съгреши брат ти спрямо теб, иди, покажи вината му между теб и него насаме. Ако те послуша, спечелил си брат си.

16. Но ако не те послуша, вземи със себе си още един или двама и от устата на двама или трима свидетели да се потвърди всяка дума.

17. И ако не послуша тях, кажи това на църквата; а ако не послуша и църквата, нека бъде за теб езичник и бирник.”

„**Лука 17:**

3. Бъдете внимателни към себе си. Ако прегреши брат ти, смъмри го; и ако се покае, прости му.

4. И седем пъти на ден ако ти сгреши и седем пъти се обърне към теб и каже: Покаявам се! - прощавай му.”

Така се разрешават взаимоотношенията при нарушения, прощава се и се забравя, и не се разпространява нищо, всичко се покрива и приключва.

Любовта агапе всичко премълчава. Любовта агапе покрива всеки грях. Бог не иска да имаме характера на сатана, който постоянно клеветеше, който злорадства и се удовлетва да разпространява и разширява клевети:

„**Откровение 12:**

10....защото бе свален клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог.”

Бог не иска ние Християните с говоренето си да разширяваме и разпространяваме информация за злото, за слабостите, за грешките, за греховете на другите, Бог не иска по този начин да даваме възможност на злото да завзема нови територии в умовете и сърцата на други хора.

Бог ни учи да покриваме злото с любовта агапе като премълчаваме всичко и така то се ограничава, потушава и спира.

„**1 Петрово 4:**

8. Преди всичко имайте усърдна любов помежду си, защото любовта покрива множество грехове.”

„**Притчи 17:**

9 Който покрива престъпление търси любов, А който многодумства за работата разделя най-близки приятели.”

„**Притчи 10:**

12 Омразата повдига раздори, А любовта покрива всички погрешки.”

„**Притчи 11:**

12 Който презира ближния си е скудоумен; А благоразумният човек мълчи.”

„**Притчи 21:**

23 Който въздържа устата си и езика си опазва душата си от смущения.”

А нашата задача и служение е да се молим за другите, за братята и сестрите в Господа ден и нощ:

„**Ефесяни 6:**

18. като се молите в Духа на всяко време с всякаква молитва и прошение, бодърствайте в това с неуморно постоянство и молба за всички светии”.

Нашата задача е да говорим Божието Слово, здравето учение, с говоренето си да поучаваме, да благославяме, да прославяме и хвалим Бога, да показваме добри дела, за да няма какво лошо да каже противникът за нас:

„**1 Петрово 4:**

11. Ако говори някой, нека говори като такъв, който прогласява Божии словеса;...”

„**Тит 2:**

1. Но ти говори това, което приляга на здравето учение...”

„**Тит 2:**

7. Във всичко показвай себе си пример на добри дела; в поучението си показвай искреност, сериозност,

8. здраво и безукорно говорене, за да се засрами противникът, като няма какво лошо да каже за нас.”

Любовта агапе всичко премълчава. Това ни заповядва Бог, който отново като най-любящ баща ни предпазва от противника:

8. здраво и безукорно говорене, за да се засрами противникът, като няма какво лошо да каже за нас.” !

Когато премълчаваме всичко лошо, като имаме здраво и безукорно говорене, тогава **противникът** се засрамва, защото няма какво лошо да каже за нас, защото няма материал против нас, защото няма никакво основание да ни съди и клевети.

Любовта агапе премълчава всичко, премълчава клюката, премълчава обидата, запазва мира в отношенията си с другите, покрива злото, затуля устата на противника и това е Божията воля!

За нашият Господ е много важно какво говорим ние Християните, какво излиза от устата ни, защото:

„**Яков 3:**

5. Така и езикът е малка част от тялото, но много се хвали. Ето, съвсем малко огън, а колко много дърва запалва!

6. А езикът е огън, цял свят от нечестие. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота ни, а сам той се запалва от пъкъла.”

„Притчи 18:

21. Смърт и живот има в силата на езика...”

Затова трябва да имаме висока самодисциплина в говоренето и в мълчанието ни.

Всеки Християнин, който не премълчава всичко лошо, няма любовта агапе и няма да влезне в Божието царство, защото не е изпълнил Божиата воля.

13. Любовта...на всичко хваща вяра !

Любовта агапе на всичко хваща вяра.

Какво означава това? Любовта вярва на всичко - всичко, което вижда, чува, прочита. Но Словото ни казва:

„1 Йоаново 4:

1. Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете дали са от Бога; защото много лъжепророци излязоха по света.

2. По това познавайте Божия Дух: **всеки дух, който изповяда, че Иисус Христос дойде в плът, е от Бога;**

3. а никой дух, който не изповядва Спасителя, не е от Бога; и това е духът на Антихриста, за когото сте чули, че иде, и сега е вече в света.”

„1 Солунци 5:

21. Всичко изпитвайте, дръжте доброто.”

Четейки тези стихове виждаме, че Бог ни казва да не вярваме на всеки дух, но да изпитваме духовете. Това означава, че ние имайки любовта агапе не можем сляпо да вярваме на всичко, **НО** сме длъжни най-напред да изпитваме духовете преди да вярваме. **Само когато духът е от Бога можем да хващаме вяра на всичко, без да се съмняваме, без да се колебаем, с доверие и радост.** Светият Дух, който е в Християните им дава мъдрост за всичко и ги води в този живот, който ни среща постоянно с хора изпълнени с лъжливите духове на света. Светият Дух ни помага да различаваме духовете, Светият Дух ни предпазва и ръководи. Ние сами не можем да устоим, защото сатана е много хитър и лукав и лесно може да ни излъже и заблуди. Затова във всеки един момент ние трябва да бдим и да уповаваме на ръководството на Светия Дух.

Само така истинският Християнин имайки общение с братята и сестрите в Църквата може да различава кое е от истината и кое не. Такъв пример имаме с апостол Петър:

„Деяния 5:

3. А Петър рече: Анание, защо изпълни сатана сърцето ти, да излъжеш Светия Дух и да задържиш от цената на нивата?

9. А Петър ѝ рече: Защо се съгласихте да изкусите Господния Дух? Ето нозете на тия, които погребяха мъжа ти, са на вратата, и ще изнесат и тебе.”

Когато изпитваме духовете ние трябва да гледаме и делата на хората, защото делата, които те вършат показват и доказват от кой дух са водени. Те могат да говорят добри неща, но когато погледнем делата им разбираме, че не са водени от Божия Дух. При човек воден от Светия Дух няма разминаване между думите и делата му. Така Иисус ни учи казвайки:

„Йоан 10:

37. Ако не върша делата на Своя Отец, не Ми вярвайте;

38. но ако ги върша, то, макар да не вярвате на Мене, вярвайте на делата, за да познаете и разберете, че Отец е в Мене, и Аз в Отца.”

И така, само когато изпитваме духовете и виждаме делата на хората ние познаваме и разбираме истината и тогава хващаме вяра на всичко. Това е мъдростта, която ни дава Бог. Когато сме в Божията любов и Божията мъдрост ние винаги държим само доброто и лесно отсяваме лошото и невярното.

„1 Солунци 5:

21. Всичко изпитвайте, дръжте доброто.”

Когато се държим здраво за Словото ние имаме истината. Само Словото е истината. Всяко отклонение от Словото не е истина и не можем да му вярваме:

„Галатяни 1:

8. Но ако и самите ние или ангел от небето ви проповядват друго благовестие, освен онова, което ви проповядвахме, нека бъдат проклет.

9. Както по-горе казахме, сега пак го казвам: Ако някой ви проповядва друго благовестие, освен онова, което приехте, нека бъде проклет.”

Затова четенето, слушането, изучаването, изследването на Словото е в основата на познанието ни за истината. На всичко писано в Словото ние хващаме вяра, без да се съмняваме, защото Словото е излязло от самото сърце на Бога, в Когото няма неистина. На новородените Християни, в които грее истината също хващаме на всичко вяра, когато ни дават пророчества от Бога, когато ни дават поучения, знание, мъдрост, когато говорят езици и ги тълкуват, когато ни назидават, когато ни съветват, когато ни избличават, когато ни лекуват и т.н., защото всичко това ни го дава Бог чрез тях, чрез Светия Дух, дава ни го за обща полза на Църквата, за назидание, за растежа ѝ, за утвърждаването ѝ, за освещаването ѝ, за усъвършенстването ѝ, за достигането на Христовата пълнота, за достигане на Божията святост. И всичко това става със и от любовта агапе.

Ние сме тялото Христово, което се ръководи от един и същи Дух. Той дава дарбите според „както Му е угодно”, според нуждите на църквата. Той дава и **дарбата** **„разпознаване на духовете”**. Ето защо за отсяване на доброто от злото, на истината от лъжата тази дарба в църквата е много необходима и важна! Но не всеки има тази дарба да разпознава духовете. Затова този, който има тази дарба в църквата помага на останалите братя и сестри, които я нямат. Така разбираме защо Господ толкова много иска и се моли всички да сме едно цяло като казва:

„Йоан 17:

11. Не съм вече на света, а тези са на света; и Аз идвам при Теб, Отче святи; опази в името Си тези, които си Ми дал, **за да бъдат едно, както сме и Ние едно.**”

Бог иска да сме опазени от злото като бъдем ЕДНО!

Да бъдем **едно** всички братя и сестри в Господа, **едно** както са **едно** всички части в тялото, които Сам Бог е поставил, както Му е било угодно. Така сме и ние в Църквата – много части, много братя и сестри и всеки е на своето си място, и всеки изпълнява своята си функция и задача, така както Бог е пожелал. Не трябва да има раздори в Църквата, всеки трябва да се грижи еднакво един за друг и когато един от нас страда всички трябва да страдаме съчувствително, както е в тялото - когато една част страда

всичките части страдат с нея, когато един от нас се слави, всичките други трябва да се радваме.

Това е чудната Божия мъдрост.

Това е чудната Господна воля :

ДА БЪДЕМ ЕДНО!,

за да може вътре в това **неделимо единство и само в него!** Божествената любов
агапе да хваща вяра на всичко,

когато това единство уповава на Божието водителство, водителство чрез дарбите, служителите и Светия Дух чрез тях.

В заключение можем да кажем за този труден и на глед противоречив стих от 1Кор. 13 глава, че само когато в църквата сме **едно можем да вярваме на всичко** – да вярваме на всичко във вече написаните и дадени ни Писания, но и на всичко, което ни се дава в днешния ден, защото Духът и Господ и Бог е Същият и когато пребъдваме в Него и Той пребъдва в нас и всички сме **едно**:

„Йоан 15:

12. Това е Моята заповед: Да се обичате един друг, както Аз ви възлюбих.”

„Йоан 15:

4. Препъдвайте в Мен и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не препъдете в Мен.

5. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който препъдва в Мен и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да направите нищо.”

И тогава в това единство е силата, и защитата ни, и:

„Йоан 15:

7. Ако препъдете в Мен и думите Ми препъдат във вас, искайте каквото и да желаете и ще ви се сбъдне.”

Любовта агапе на всичко хваща вяра. Всеки Християнин, за да хваща вяра на всичко се нуждае от мъдростта на Духа, нуждае се от Църквата и водителството ѝ от Духа и само тогава любовта му ще бъде такава, каквато Бог иска – да хваща вяра на всичко.

14. Любовта...на всичко се надява!

Любовта агапе се надява на всичко.

Какво означава това?

„Надяването” е когато имаме надежда, че нещо, което е казано, обещано, планувано, подготвено ще се случи. Надяването е, когато разчитаме, уповаваме, осланяме се на някого. И понеже като Християни имайки любовта агапе, свързваща ни в едно единство в Христа ние единствено можем да се надяваме на всичко само вътре в това единство с Бога и в Църквата Христова. Ние не можем да се надяваме на света, защото не сме от света и сме отделени от света.

Надяването ни към Бога е безусловно. Ние всичко, което знаем за Бога е от Неговото Слово. Нашето знание е от вяра. Цялото Слово е Божията воля. Бог е свят! И Неговата воля е свята. Всичко писано в Словото е истина. Ние вярващите и новородени Християни имаме пълно доверие на Бога и Словото Му. В Библията, според изследователи на Словото, има около 31 000 Божии обещания, над 1 000 пророчества, 333 пророчества за Иисус. Обещанията и пророчествата, които ни е дал Бог са неизчерпаемият извор на Божиите благословения, благодат и милост към всички, които

Го обичат, вярват в Него и изпълняват Неговата воля. И понеже Бог е свят и не се променя, то и всичките обещания и пророчества са без промяна, валидни както вчера, така днес и завинаги, точно такива, каквито ни ги е дал. И понеже Бог е всемогъщ ние трябва да приемаме обещанията така, че вече са изпълнени и дадени. Нашата вяра трябва да бъде такава. И така изпълнени с любовта агапе чрез Светия Дух ние се **надяваме на всичко**. Ние не можем да бъдем други. Нашият Небесен Отец заради нас, от любов даде Единородния Си Син, за да ни спаси и има за нас всички точно определен план за живота ни, както тук на земята, така и за вечността. И това е най-доброто за нас. Затова любовта агапе, в нас се надява на всичко, на всичко обещано ни, всичко излезнало от сърцето на Бога за нас. Това всичко е всичко в пълнота. Изпълнението на надяването ни за всичко - обещания и пророчества, става обаче в точно определеното време, определено от Бога. Затова любовта агапе е и дълготърпелива. Ние човеците сме нетърпеливи, искаме нещата да се случат веднага, но трябва да знаем, че както Иисус знаеше и чакаше точният момент за всичко през земният Си живот и казваше:

„**Йоан 7:**

6 ...Моето време още не е дошло...”

„**Матей 26:**

18 ...Времето Ми е близо...”

„**Марко 1:**

15 Времето се изпълни...”

„**Лука 21:**

8 ...и, че времето е приближило...”

„**Деяния 3:**

21...до времето, когато ще се възстанови всичко...”

„**Деяния 7:**

17...наближаваше времето да се изпълни обещанието...”

„**1 Петрово 4:**

17... защото дойде времето...”

„**Галатяни 4:**

4 ...а когато се изпълни времето...”

„**2 Тимотей 4:**

6 ...времето на отиването ми настава...”

„**Откровение 1:**

3...защото времето е близо...”

така и ние трябва да чакаме точното и определено от Бога време, за изпълнение на надяването ни, да дойде.

И така, изследвайки Словото ние опознаваме Един Велик Бог, Който държи всичко под контрол изпълнявайки Своя Си план и воля с най-прецизна точност. А ние трябва да се **надяваме на всичко** и да сме в бдително очакване и готовност с дълготърпение:

„**Марко 13:**

33. Внимавайте, бдете и молете се; защото не знаете кога ще настане времето...”

Любовта агапе се надява на всичко с пълна вяра, пълно доверие и упование само към Господа, защото Бог е истинен и праведен и в Него няма и сянка на промяна:

„**Йоан 7:**

18...Той е истинен и в Него няма неправда...”

„**Яков 1:**

17 Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна.”

Християните имащи в сърцето си любовта агапе не се надяват, не упоават на богатството, на човеците, на идолите, на лъжливите суети на света, на себе си, на плътта си.

Любовта агапе се надява на всичко само когато е от Бога. Господ е нашата канара, нашата крепост, нашият щит, нашата закрила, нашето спасение, нашето изкупление, нашето оправдание, нашето примирение с Бога, нашето избавление, нашата надежда, нашата вяра, нашият мир, нашата почивка, нашият Учител, нашият Утешител, нашият Лекар, Хлябът на живота, Живата вода, нашата Светлина, нашият Пастир, нашето Възкресение, нашата Истина, нашият Път, нашата Врата, нашият вечен живот, нашият Отец, нашият Творец, Той е всичко за нас. Защото Бог е:

„Изход 34:

6. Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, Който изобилства с милост и вяност...

7. Който показва милост към хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях...”

„Псалми 103:

8. Жалостив и милостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив.”

„Псалми 145:

8. Благодатен и жалостив е Господ, дълготърпелив и многомилостив.”

Какъв велик Бог имаме!

Ако ние като Християни не се надяваме и не упоаваме само и само на Бога и на всичко казано ни и обещано ни от Него в Словото Му, ние нямаме любовта агапе и сме „**НИЩО**” пред Бога.

15. Любовта... всичко търпи!

Любовта агапе всичко търпи.

Вече казахме, че любовта агапе дълготърпи, но сега Бог ни казва, че освен това любовта агапе търпи всичко.

Какво означава това?

В речника за думата „търпи” четем: понася (твърдо „всичко”), понася (безропотно „всичко”), понася (всякакви несгоди и „всичко”), издържа (всякакво изпитание), устоява (на всичко), страда (всичко) и др. Или любовта агапе „търпи” всичко има двояк смисъл:

1. има страдания(всички страдания)

2. издържа тези страдания(издържа всичко)

Християните, истинските, новородените, имащи любовта агапе в сърцата си всичко търпят.

Защо въобще трябва да търпим, защо трябва да понасяме, защо трябва да устояваме, защо трябва да страдаме ?

Иисус ни дава отговор и ни предупреждава:

„Йоан 15:

20. ...Ако Мене гониха, и вас ще гонят...”

„Матей 10:

16. Ето, Аз ви изпращам като овци посред вълци;

17... А пазете се от човеците защото ще ви предават на събори, и в синагогите си ще ви бият”.

22. Ще бъдете мразени от всички, **поради Моето име**; а който устои до край, той ще бъде спасен.”

„Марко 13:

13. И ще бъдете мразени от всички **заради Моето име**; но който устои до край, той ще бъде спасен.”

„Лука 21:

17 И ще бъдете мразени от всички **поради Моето име**.”

В три от Евангелията се повтаря – „**поради Моето име**”.

Това е причината за страданията ни.

Светът не прие Иисус, светът Го мрази, враговете Му Го разпънаха на Голгота, убиха Го, защото Той е Светлината на света, Той е Истината, Той е Господ и Спасител, Той е обещаният Месия. Макар и да не Го познаха своите Му, сатана знаеше, че е Синът Божий и чрез човеците Го предаде и чрез човеците Го уби.

„Йоан 1:

11. При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха.”

Ние Християните сме в света и сме като овци между вълци, не сме от „този свят”, но живеем в този свят.

Ние сме храм на живия Бог– храмът на Бог на земята, царството на Господа на земята, но сме посред вълците – посред царството на сатана, царството на тъмнината. И ние сме мразени, гонени, бити, предавани, убивани, ние търпим, страдаме само **поради името на Иисус Христос!** – защото сме Христови – Христови ученици, Христови посланици, Христови слуги, Христови синове и дъщери, благовестители, светлината на света, разнасяме истината и чрез нас Бог спасява човеци за вечността като ги изтръгва от ръцете на княза на тоя свят – сатана. Точно това не желае сатана – да се спасяват човеци за вечния живот, да се спасяват души, защото сатана е **човекоубиец!**

„Йоан 8:

44. Ваш баща е дяволът и вие желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай време **човекоубиец** и не устоя в истината, защото в него няма истина. Когато говори лъжа, той говори своето, защото е лъжец и баща на лъжата.”

Цялата дейност на сатана е да погубва човеците. Цялата му армия от паднали ангели е впрегната в тази непрестанна дейност и колкото повече приближава краят му, толкова по-голяма е активността му.

„Йоан 10:

10 Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да **погуби**. Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.”

Сатана погубва, а Иисус Христос дава живот и то изобилно!

Затова с идването на Иисус няма мир на земята.

Но Иисус ни предупреждава:

„Матей 10:

34. Да не мислите, че дойдох да поставя мир на земята; не дойдох да поставя мир, а нож.”!

Вече 2000 години има гонения, преследване на Християните, жестокости, убийства, кръвопролития, всякакви страдания навсякъде по света.

Днес, ако в църквата в която ходите ви говорят и проповядват за мир, за спокойствие, за просперитет, бдете и знайте, че това не е от Бога! Защото днес на земята е бойното поле между светлината и тъмнината, истината и лъжата, доброто и злото, Християните и света. Не позволявайте никой да ви притъпява бдителността. Защото ние сме воините

на Иисус на земята, ние сме светлината на света, ние сме солта. И в това последно време трябва да сме изключително бдителни, обединени, в готовност и в действие. Не допустимо е воините да сме слаби, неустойчиви, страхливи. Бог иска да изтърпим, да устоим всичко и да победим! Но, за да победим се нуждаем от сила. Иисус каза:

„Лука 24:

49. И, ето, Аз изпращам върху вас обещанието на Моя Отец; а вие стойте в града Йерусалим, докато се облечете със сила отгоре.”

„Деяния 1:

8. Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Йерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.”

Коя е тази сила, без която не можем, която приемаме от Светия Дух? Тази сила е мощното оръжие на Бога – **любовта агапе!**

Оръжието на „света” е лъжата, неправдата, парите, целият арсенал от военни, скъпоструващи оръжия – химически, биологически, бактериологически, психотропни, климатическо, атомни, ракети, бомби, самолети, подводници, разрушители, изстребител... Милиарди по милиарди пари се дават за военни цели, милиони са членовете на армиите по света... и всичко това с една единствена цел, уж в името на мира,!?... да се убиват хора, да държи сатана в подчинение човечеството като властва над него със силата на света, да се смаже Християнството, да се унищожи човечеството, делото и творението Божие, да се унищожи живота.

Сам Христос обаче в срещата Си с дявола, удържа победата не в живота а със смъртта Си, не в пустинята и не в Гетсимания, а на Голгота. Там на кръста Иисус Христос **смаза главата на змията!** и чрез смъртта Си, срази смъртта– според Писанията!:

„Битие 3:

14. И рече Господ Бог на змията:... проклета да си...

15. И вражда ще поставя между тебе и жената, и между твоето семе и нейното семе: то ще ти смаже главата....

И ето Божието Слово се изпълни!

Светът е спасен!

Злото е смазано!

Главата на „змията” е смазана!

„Откровение 12:

9. И беше свален големият змей, онази старовременна змия, която се нарича дявол и сатана, който мами целия свят; свален беше на земята, свалени бяха и ангелите му заедно с него.”

Божията любов агапе победи!

Любовта агапе не бяга позорно от полето на битката, не капитулира пред своите врагове. Любовта агапе безстрашно и саможертвено търпи, изтърпява, устоява и побеждава.

Това е Божията любов агапе, която търпи всичко, заради другите, заради спасението на света, любовта която победи злото и греха, любовта, която примири грешните човеци с Бога, любовта която даде вечен живот на спасените, любовта която победи злото чрез добро, любовта която победи смъртта.

Господ ни заповядва:

„Исус Навиев 1:

9. Заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото Господ, твоят Бог, е с тебе, където и да идеш.”!

Да, Бог е с нас винаги.

Иисус ни предупреждава:

„**Матей 10:**

28. Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от Оногова, Който може и душа и тяло да погуби в пъкълa.”

Много са мъчениците в Христа Иисуса, хиляди, милони вярващи, които останаха верни до края на живота си, заради и в името на Господа. Силата, която им даваше победа в изтърпяването на всичко беше Божията любов на Духа - агапе.

Сам апостол Павел ни разкрива своите победоносни страдания:

„**2 Коринтяни 6:**

4. но във всичко сме одобрени, като Божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения,

5. в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене,

6. с чистота, с благоразумие, с дълготърпение, с благодет, със Святия Дух, с нелицемерна любов,

7. с говорене истината, с Божия сила, чрез оръжията на правдата в дясната ръка и в лявата;

8. всред слава и опозорение, всред укори и похвали; смятани за измамници, но пак истинни;

9. като непознати, а пък добре познати; като на умирање, а, ето, живеем; като наказвани, ала не умъртвявани;

10. като наскърбени, а винаги радостни; като сиромаси, но обогатяваме мнозина; като че нищо нямаме, но притежаваме всичко.”

И апостол Павел ни разкрива още от своите страдания и изпитания заради това, че е Христов служител:

„**2 Коринтяни 11:**

23. Христови служители ли са? (В безумие говоря.) Аз още повече. Бил съм в повече трудове, още повече в тъмници, в безброй бичувания, много пъти и на смърт.

24. Пет пъти юдеите ми удариха по четиридесет удара без един;

25. три пъти бях бит с тояги, веднъж ме биха с камъни, три пъти съм претърпял корабокрушение, една нощ и един ден съм бил сред морските дълбочини.

26. Много пъти съм бил и в пътешествия; в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от съотечественици, в опасност от езичници, в опасност в град, в опасност в пустиня, в опасност по море, в опасност между лъжебратя;

27. в труд и мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в неядене, в студ и в голота;

28. и освен другите неща, които не споменавам, има и това, което тежи върху мене всеки ден - грижата за всички църкви.

32. (В Дамаск областният управител на цар Арета постави стража в град Дамаск, за да ме улови;

33. и през прозорец на стената ме спуснаха с кош и избягах от ръцете му.)” !

Любовта агапе всичко търпи!

За да изтърпим Християните всичко заради името на Христос се нуждаем от сила и Бог ни дава тази сила:

„2 Тимотей 1:

7. Защото Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладение.” – **ДУХ НА СИЛА, ДУХ НА ЛЮБОВ!**

Във второто си послание към Тимотей апостол Павел ни дава отговор защо всичко търпи и казва:

„2 Тимотей 2:

10. Затова аз всичко издържам заради избраните, за да получат и те спасението, което е в Христа Исуса, заедно с вечна слава.”

Понякога нашите изпитания са от Бога като чрез тях Той изпитва нашата любов, вяра, вярност и търпение. Така Той ни учи, изгражда, утвърждава, пречиства и дава растеж на вярата ни. Никога обаче изпитанието ни не е повече, отколкото можем да понесем, защото нашият небесен Отец е много милостив, но заедно с изпитанието ни дава и изходен път:

„1 Коринтяни 10:

13. Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.”

Ние Християните имаме любовта агапе сме блажени, когато издържаме изпитания.

„Яков 1:

12. Блажен онзи човек, който издържа изпитния; защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любяат.”

Да, ще приемем за венец един вечен и прекрасен живот, ще бъдем винаги с Господа!

И така изпълнени с любовта агапе ние всичко търпим! Всичко търпим, защото:

„Матей 5:

12. радвайте се и се веселете, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас.”

„1 Петрово 2:

20...когато вършите добро и страдате, ако понасяте търпеливо, това е угодно пред Бога.”

„Марко 13:

13 И ще бъдете мразени от всички заради Моето име; но който устои до край, той ще бъде спасен.”

„Откровение 2:

3 и имаш търпение, и за Моето име си издържал, и не си се уморил.”

„Йоан 16:

33. Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света.”

Когато трябва да търпим, когато имаме изпитание ние трябва да имаме пълна радост!

„Яков 1:

2. Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни,”...

Да имаме радост?! Да, да, това е радостта, защото в изпитанията и трудностите никога, никога не сме оставени сами! Бог е верен и праведен, Бог е същият вчера, днес и утре, Той не ни оставя, Той е с нас. В изпитанията, когато се чувстваме малки и слаби се възвеличава и изявява любовта, силата, верността на нашия небесен Отец!

„Псалми 34:

19. Много са неволите на праведния;

Но Господ го избавя от всички тях;”

„Псалми 23:

4 Да! и в долината на мрачната сянка ако ходя

Няма да се уплаша от зло;

Защото Ти си с мене;

Твоят жезъл и Твоята тояга, те ме утешават.”

„2 Царе 22:

3 Бог е канара моя, на Когото се надявам,

Щит мой, и рога на избавлението ми;

Висока моя кула е, и прибежище ми е,

Спасител мой е; Ти ме избавяш от насилие.”

Каквото и да ни се случва в този наш кратък земен живот, нито в бъдещия вечен живот нищо не може да ни отлъчи от Христовата любов:

„Римляни 8:

35. Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? скръб ли, или утеснение, гонение или глад, голота, беда, или нож?

36. (защото, както е писано:

"Убивани сме заради Тебе цял ден;

Считани сме като овце за клане").

37. Не; във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.

38. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили,

39. нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса, нашия Господ.”

Нищо не може да ни отлъчи от Христовата любов – нито скръб, нито утеснение, гонение, глад, голота, беда, нож, убиване, смърт, живот, ангели, власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито което и да било друго създание, нищо, нищо не може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса!

Като имаме любовта агапе в сърцата си всичко можем да търпим и ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил и Който даде Своя Единороден Син за спасението ни:

„Йоан 3:

16. Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот:”

Какви огнени слова!

Каква любов сме получили и каква любов е дадена в сърцата ни!

Можем само да се преклоним със смирение и благодарност към Този Велик Бог. Слава, вечна слава да бъде на Него!

16. Любовта никога не отпада

Любовта агапе никога не отпада!

Какво означава това?

Нека погледнем какво означава думата „отпада” в речника – губи физическите си сили;

отпада от нещо, към което е принадлежал, отпада от състава на нещо;
изчезва, изгубва се

И още: изнемогвам, изнемощявам, изтощавам се, изморявам се, отслабвам, губя сили, изнурявам се, слабея, отмалявам, смалявам, каталясявам, падам от умора, унивам, клюмвам, оклюмвам, омърлушвам се, клеквам, омаломощавам се, пропадам, скапвам, отмирам, изоставям, оставам, изгубвам се, загубвам се, премахвам се, губя се, чезна, замирам, изчезвам, гасна, падам духом, отчайвам се, губя кураж, влошавам се, разстройвам се, повяхвам, западам, изпадам, угасвам, линея, вехна.

Любовта агапе това е същността на Бога!

Бог е вечен, следователно и любовта агапе е вечна, не може да изчезне и да се загуби, не може да не съществува повече.

Бог е всесилен и не губи мощта Си никога, и любовта агапе не губи силата си никога.

Бог е любов, така че любовта агапе не може да се отдели от Бога, да съществува отделно от Него, а Бог да съществува без любовта!

Божията любов е без начало и без край. Всичко е създадено от любов и с любов, и на Неговата любов всичко се държи.

„Деяния 17:

28. Защото в Него живеем, движим се и съществуваме."

„Любовта никога не отпада”, никога не се прекратява, никога не умира. Любовта е вечна, защото **любовта е безсмъртна**.

Ние сме безсмъртни, понеже сме създадени от безсмъртната любов. Затова нашата безсмъртна душа не може да се задоволи с нищо, което е временно, с нищо което е нищожно, а само с вечната и съвършена Божия любов, която търси своето вечно блаженство. Бог казва за нашата душа:

„Еремия 31:

3. ...Наистина те възлюбих с вечна любов; Затова продължих да ти показвам милост."

„Исаия 49:

16. Ето, на дланите Си съм те врязал;”

И нашата безсмъртна душа, изкупена от Христа, Му отговаря:

„Йоан 21:

17. ...Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Те обичам.”

Ние Християните след новорождението ни, чрез Светия Дух получаваме тази Божествена любов агапе в сърцата си, тя се излива в нас чрез Духа. Имаме ли Духът, имаме и любовта Божия. Ние сме пръстните съдове, които Бог изпълва с любовта Си, ние получаваме любов от Бога и трябва да предаваме тази любов на другите. Бог я излива в сърцата ни – ние я предаваме, Бог я излива – ние я предаваме и никога любовта не престава и не пресъхва, защото изворът ѝ е непресъхващ и вечен!

Любовта е силата и животът!

Исус каза:

„Йоан 7:

37. ...Исус застана и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие.

38. Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече Писанието.

39. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат;”

„Йоан 4:

14. а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.”

Божията вечна, безсмъртна любов е наше неоченимо съкровище. В този кратковременен земен живот тя ни е по-нужна, отколкото всички съкровища и цялата слава на света, тя е несравнимо по-скъпа от самия живот.

Ако биха ни попитали: "Кое е най-реалното в живота до смъртта, то ние сме длъжни без да мислим да отговорим: Божията милост, пребъдваща во веки и любовта Христова, която не престава. Със своя вечно пламтящ факел любовта е способна не само да озарява света, но да свети и топли нежно в сърцата на изкупените, да свети в дните на техните скърби и да ги ободрява в момента на смъртта.

Любовта агапе никога не отпада...!

Нейния вечен Източник никога не пресъхва...!

„Йоан 14:

19...понеже Аз живея и вие ще живеете.”

Любовта агапе никога не отпада!

„Даниил 7:

14. И Нему се даде владичество, слава и царство, за да Му служат всичките племена, народи и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши.”

Владичеството на Господа е вечно владичество, владичество, което няма да премине, няма да отпадне никога!

Царството на Господа е вечно царство, царство, което няма да се разруши никога, защото е вечно!

Законът на това царство е законът на любовта агапе.

„Яков 2:

8. Обаче, ако изпълнявате царския закон, според писанието: "Да обичаш ближния си като себе си", добре правите.”

С тази любов в сърцето си новородените Християни отиват там, където всичко е свършено, непроменяемо, не отпада, не изчезва, остава за винаги – в Божието царство:

„1Кор.13:

10. но когато дойде свършеното, това, което е частично, ще се прекрати.”.

Дарбите на Християните, пророчествата, говоренето на езици, знанието ще се прекратят, „когато дойде свършеното”, когато се установи завинаги Божието царство, когато ще видим нещата „лице с лице”, когато ще „познаем напълно”. Временните неща ще се прекратят, защото са частични, защото „отчасти знаем и отчасти пророкуваме.

Но **вярата, надеждата и любовта агапе** остават без промяна, без да отпаднат, остават завинаги, те са същите както днес, така и за вечността, те са безсмъртни, както е безсмъртна нашата душа.

Най-голяма от тези трите, обаче, е любовта!

Любовта агапе стои над всичко!

Да се облечем в любов, да се препашем с любов - това е висшата Божия воля за нас, това е нашата главна нужда. Най-голямата нужда на съвременната църква и на всеки един

неин член е лично да преживее новорождение свише и да се убеди на дело какво значи „да се облече в любовта” и постоянно да пребъдва в нея!

„Колосяни 3:

9. ...понеже сте съблекли вече стария човек с делата му,
10. и сте се облекли в новия, който се подновява в познание по образа на Този, Който го е създал;
11. ...Христос е всичко и във всичко.
12. И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодост, смирение, кротост, дълготърпение.
14. А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

Ето отговорът защо любовта агапе стои над всичко?:

ЗАЩО ЛЮБОВТА АГАПЕ СВЪРЗВА ВСИЧКО В СВЪРШЕНСТВО!

Тя свързва всичко! Можем ли да си представим това? Любовта свързва всичко в едно цяло, едно монолитно, здраво, непоклатимо, устойчиво, вечно единство.

Но тя свързва всичко **в съвършенство!** Любовта е, която прави съвършенството, така свързва всичко, че единството е съвършено, повече от това не може да се подобрява и осъвършенства, да се коригира и прибавя, за да стане по-добро, по-здраво и по-силно. Без любовта всичко се разпада и изгубва съвършенството си, деградира, разпилява се и се обезсилва. Това е истината за самите нас новородените Християни, това е истината и за Църквата. Затова Бог иска да съблечем стария човек, който няма любов, да съблечем делата на стария човек, които са дела без любов и да се облечем в новия човек, да се облечем в любовта агапе. Това е новорождението.

Кога можем да кажем, че сме се облекли с Христа в любовта? – само тогава, когато сме приели Иисус Христос не само като наш личен Спасител, но и като наш личен Господ!; само когато Той, като наш Началник и Господар седи на трона на нашето сърце получил от нас пълно и безусловно право да се разпорежда и управлява нашия живот!; когато **плодовете на Св. Дух се изявяват в нас и са станали наша същност**, когато ние се подчиняваме на Христа във всичко, когато ние вече не сме свои и не живеем за себе си! Тогава в нас се излива живата Божия любов, която животвори, облива, обмива, пречиства, възражда сърцето ни и това е духовната дреха на душата ни. Нито един човек не може да облече духовната си голота пред Бога с добри дела, с дрехите на своята собствена праведност, а само с праведността на Голготската жертва на Христа, с правдата, която е от Бога чрез вяра в Христа. Тогава сме се облекли с Христа в любовта.

Имайки Светият Дух в сърцето си освен любовта агапе ние получаваме и плода на Духа. Не се казва плодовете на Духа, а „плода” на Духа. Това един плод с много характеристики свързани в едно неделимо единство, от което нищо не трябва да липсва или да е в недостиг.

„Галатяни 5:

22. А плодът на Духа е: **любов, радост, мир, дълготърпение, благодост, милост, милосърдие, вярност,**
23. **кротост, себепоздание...**”

Всичко това е от Духа в духа на сърцето ни. Любовта е Божествената любов. Радостта е духовната радост, която няма нищо общо с плътската радост, мирът е Божият мир, който няма нищо общо с „мира” на света. И останалите характеристики са чудния плод на Светия Дух в сърцата ни.

Когато имаме всичко това заедно с усърдни дела, ние сме приели Христовата пълнота и святост, които ни дават изобилно вход във вечното царство на Господа наш и Спасител Иисуса Христа.

„**Йоан 1:**

16 Защото ние всички приехме от Неговата пълнота, и благодат върху благодат;”

„**Ефесяни 4:**

24 и да се облечете в новия човек, създаден по образа на Бога в правда и святост на истината.”

И така, ние Християните имаме даден в Словото образът на любовта агапе. Когато четем **1 Коринтяни 13 глава** ние трябва с особена отговорност да спрем вниманието си и да се огледаме в нея като в огледало! В това огледало се вижда нашето сърце, така, както Бог ни вижда. И нека всеки сам пред себе си, пред съвестта си и пред Бога да отговори: Имам ли любовта агапе в сърцето си, имам ли делата на любовта агапе в живота си, изпълнявам ли заповедта на Господа Иисуса Христа **ДА ОБИЧАМ!**? Какъв Християнин съм? Новороден ли съм?

Нека обобщим:

1 Коринтяни 13 глава:

Новородените Християни:

1. дълго търпим
2. имаме милост
3. не завиждаме
4. не се превъзнасяме
5. не се гордеем
6. не безобразничим
7. не търсим своето
8. не се раздражняме
9. не държим сметка за зло
10. не се радваме на неправдата
11. радваме се заедно с истината
12. всичко премълчаваме
13. на всичко хващаме вяра
14. на всичко се надяваме
15. всичко търпим
16. никога не отпадаме

Ако нямаме в живота си **изява** и **дела** дори на едно от тези неща **НИЕ НЯМАМЕ ЛЮБОВ АГАПЕ В СЪРЦЕТО СИ!** Затова е нужно да полагаме много усилен труд, време, средства, да имаме желание, отговорност, самодисциплина, постоянство, молитви, вяра, надежда, вяроност, страх от Бога, благочестие - изискващи цялото ни сърце, цялата ни душа, всичкия ни ум и всичките ни сили и винаги с помощта на Светия Дух, чрез Който Бог ни дава сили, мъдрост, ръководство и излива агапе в сърцата ни. Той излива и ние даваме! Колкото повече даваме любов, толкова повече ни се дава!

Любовта АГАПЕ е Божията сила над силите. Тя е законът на Божието царство.

Християнството е любов. То никога не е било предназначено от Бога само за катедри, амвони и олтари; то е било предназначено за **новородения човек**, за неговото ново сърце и "обновен живот".

Истинското християнство не е бягство от реалния живот, а сила за преодоляване на тази реалност.

Затова, ако християнството, което ние лично сме приели и което ние изповядваме е само за съботните или неделни дни, или остане до стените на молитвения дом, а не върви заедно с нас през останалите дни от седмицата, в работата, в службата, в професията, в бизнеса, със занаята, ако то не промени нашия характер, ако не се въплъщава в нас и не се проявява непрекъснато в нашия живот, то нашето християнство е лъжливо!

Християнството е любов и не може да бъде егоистично, формално, безучастно към чуждите беди и безразлично към нуждите на ближния.

**Християнин без любовта агапе е лъже християнин и
Християнство без любовта агапе е лъже християнство!**

Наличието на вярата и надеждата в сърцето на вярващия се проверява по наличието на любовта. Без истинска любов не може да има нито жива спасителна вяра, нито радостна надежда за скорошна среща с Христа. **Там където няма любов, там вярата и надеждата са безполезни.**

("И бесовете вярват" и очаквайки неизбежното „огнено езеро“, треперят.)

И така, да се облечем в любов, да се препашем с любов - в това се състои висшата воля Божия за нас и нейното изпълнение; Защото както „вяра без дела е мъртва“, така и любов без дела е „**нищо**“ пред Бога.

„1 Йоаново 2:

15 Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца.”

„1 Йоаново 4:

8 Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов.”

ТЕМАТА НАПИСА И СЪСТАВИ СЕСТРА В ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА,
РОСИЦА КАВРАКИРОВА, ТЕМА КОЯТО БОГ ГОРЕЩО ВЛОЖИ В СЪРЦЕТО МИ.
БЛАГОДАТ И МИР НА ВСИЧКИ БРАТА И СЕСТРИ.

E-MAIL: AROMA.BOJIDAR@SEZNAM.CZ